

रचना

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

भाद्रपद शके १९४४

सप्टेंबर २०२२

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

CHARLES RUTENBERG REALTY

"The Standard of Excellence"

Please contact us for all of your real estate needs

Sangeeta Chavan
Licensed Real Estate Broker
(630) 728-4871
sangeeta_chavan@yahoo.com

Hemant Chavan
Licensed Real Estate Broker
(630) 660-6231
hxchavan@yahoo.com

Free Market Evaluation of Your Property

Detailed Comparative Market Analysis to Buy or Sell Your Property

- + Primary Home
- + Investment Properties
- + Rental Properties
- + Commercial Properties

Home Staging & Extensive Network of Licensed Professionals

- + Inspectors
- + Mortgage Brokers
- + Attorneys
- + Handyman

Serving the
Downtown Chicago
Area & All Suburbs

BUY

SELL

INVEST

RENT

CHARLES RUTENBERG REALTY
"The Standard of Excellence"

OUR OFFICE

3135 Book Road
Naperville, IL 60564

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

अनुक्रमणिका

अध्यक्षीय	5	Gateway to the West!	40
संपादकीय	7	Recipe: कढी गोळे	42
कार्यकारिणी	9	Recipe: शाही तुकडा	43
MMC Trustees	12	The Nature's Glory	45
MMC Investment Advisors	12	शब्दकोडे	46
बृहन्महाराष्ट्र मंडळ कार्यकारिणी	12	ऑसम पॉसम	49
MMC शाळा कार्यकारिणी	12	7 Days of Sunshine	51
महाराष्ट्र मंडळ शिकागो २०२२ Logo	13	बाप्पा मोरया रे	57
MMC 2022 Volunteers	14	प्रवास: मृत्यूच्या दाढेतून	59
श्री गणेश प्रार्थना	15	Wisdom and a few nuggets picked up in life journey	64
श्री गणेश वर्णन जपमाला	17	Wonders While Wandering	67
SPONSORS WALL	22	संवाद छकुल्यांशी	68
माहेरवाशीण	24	मोरगावचा दसरा	71
बाहुलीचं लग्न	26	FIRE UP!	74
कवितेचे सुख	29	रंगलेली विभागीय ट्रॅक आणि फिल्ड स्पर्धा	76
निळंशार झालेलं तळं	31	संतांचा वारसा	80
स्थितिस्थापकत्व (Resilience)	34	शब्दकोडे – उत्तर	84
रचना	37	निखळलेले तारे	85
वहीतलं पान	39		

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

Maharashtra Mandal Chicago Inc.
(Year of Establishment: 1969)

The first Maharashtra Mandal in United States of America, serving the community as non-profit organization

Website:

<https://www.mahamandalchicago.org>

Email Address for correspondence:

president@mahamandalchicago.org

karyakarini@mahamandalchicago.org

मुखपृष्ठ: अमृता जोशी

मुद्रित शोधन:

डॉ. सुजाता महाजन

मयूरी जकाते

टंकलेखन: केतकी देशपांडे

मांडणी आणि संकलन सहाय्य:

आशिष नगरकर

शिप्रा अथणीकर

मिलिंद साळी

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो (MMC) बदल काही उल्लेखनीय नोंदी:

It is the first Maharashtra Mandal in the United States of America, serving local community as a non-profit organization, since 1969. It is the proud founder of (BMM) Bruhan Maharashtra Mandal, North America (<http://www.bmmonline.org>)

It is also initiator of BMM Newsletter – BMM Vrutant (<https://bmmonline.org/vrutta->

साहित्य / मजकूर पाठविण्यासाठी संपर्क:

rachana@mahamandalchicago.org

rashmichafekar@gmail.com

साहित्य / मजकूर पाठविण्यासाठी सूचना:

- साहित्य लिहिताना मराठी फॉन्ट (उदा. मंगल - Mangal) आणि आकार १० असावा.
- लिखाणात क्रमांक वापरल्यास ते मराठीत लिहावेत (उदा. १..२५ इ.)
- अखेरीस आपले संपूर्ण नाव नमूद करावे.
- आपले साहित्य 'मायक्रोसॉफ्ट वर्ड' किंवा 'गूगल डॉक' मध्ये लिहून पाठवावे.
- साहित्य वरील ईमेल वरतीच पाठवावे.
- ईमेल पाठवताना साहित्य अटॅचमेंट स्वरूपात पाठवणे.
- सोबत आपला फोटो पाठवावा.

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

अध्यक्षीय

नमस्कार मंडळी,
बरे आहात ना?

नुकतेच गणपती बाप्पा घरी येऊन गेले. आपण सगळ्यांनी त्यांचं उत्साहाने स्वागत आणि पाहुणचार केला. त्यांना नुकताच निरोप दिल्यामुळे मनाला थोडी रुखरुख लागली असेल. पण थोड्याच दिवसात नवरात्राचे वेध लागतील आणि मन पुन्हा देवीच्या स्वागताच्या तयारीला लागेल. दांडिया आणि पूजेच्या जल्लोषात मग्न होईल. आयुष्य असंच असतं नाही का? एखाद्या कामासाठी, कार्यक्रमासाठी आपण मनापासून झटतो, ते पार पडलं की कधी थोडं समाधान कधी थोडी हुरहूर लागते आणि काही दिवसांनी आपण दुसऱ्या कामात स्वतःला झोकून देतो. संपूर्ण आयुष्यच मग एकामागोमाग पार पडत जाणाऱ्या कर्तव्यांची गुंफत गेलेली जणू माळच होऊन जाते.

आता आपल्या MMC च्या कार्यक्रमाचं बघा ना. जानेवारीत आम्ही संक्रमण व्याख्यानमाला आयोजित केली. आपापल्या क्षेत्रात नामवंत असे वक्ते आपल्याला लाभले. अशा प्रकारची मराठी व्याख्यानमाला शिकागोमध्येच काय तर अमेरिकेतसुद्धा पहिल्यांदाच झाली. संक्रमण व्याख्यानमालेपासून सुरु झालेल्या अशा अनेक कल्पक कार्यक्रमांची एकामागोमाग एक अशी माळच आम्ही आपल्यासाठी गुंफली. आणि बघता बघता अर्ध वर्ष सरलंसुद्धा!

मागील वर्षी जे वेगवेगळे कट्टे किंवा virtual व्यासपीठं सुरु झाली होती, ती अजूनही नियमितपणे विविध आणि दर्जेदार कार्यक्रम आयोजित करत आहेत. या वर्षी त्यांनी नेहमीच्या online कार्यक्रमांबरोबरच प्रत्यक्ष भेटून काही कार्यक्रम योजले होते, त्यांना उदंड

प्रतिसाद मिळाला. इतिहास मंचाने श्री. निलेश ओक यांचे 'Scientific Acumen in Puranas and Upanishads' हे व्याख्यान आयोजित केले होते, 'आम्ही सारे गवय्ये' या व्यासपीठाने या वर्षी 'An Evening in Chicago' हा karaoke चा आणि 'शाम ए गजल' हे दोन in-person कार्यक्रम केले. अध्यात्मपीठ, 'न्यास' व शिकागो काली बारी यांच्या संयुक्त विद्यमाने 'भक्तांची मांदियाळी' हा कार्यक्रम झाला.

ढोल ताशाचा नाद ऐकला, की मराठी माणसाचं मन आनंदानं भरून येतं आणि रंगारंगात चैतन्य सळसळतं. आपल्या महाराष्ट्र मंडळ शिकागोचे ढोल ताशा पथक जिथे जाईल तिथे आसमंतं दुमदुमून टाकत आहे. कितीतरी कार्यक्रमांना त्यांना आवर्जून बोलावलं जातं आहे.

गुढी पाडव्याच्या निमित्ताने आयोजित केलेला केतकी माटेगावकरचा 'रंग माझा वेगळा' हा कार्यक्रम रसिकांची वाहवा घेऊन गेला. त्यानंतर चाहत्यांना केतकीला प्रत्यक्ष भेटण्याची आणि तिच्याशी गप्पा मारण्याची संधी 'Meet and Greet' या कार्यक्रमांमुळे मिळाली. मागील वर्षीप्रमाणेच या वर्षी सुद्धा Summer Picnic मध्ये सगळ्यांनी धम्माल केली.

या वर्षी 'परंपरा' या टीमने मंगळागौरीचे पहिल्यांदाच आयोजन केले होते. या कार्यक्रमाला स्त्रियांनी भरभरून प्रतिसाद दिला. पूजा आणि त्यानंतरच्या वेगवेगळ्या खेळांमध्ये सर्व सख्यांनी उत्साहाने भाग घेतला. या अशा कार्यक्रमांला जसा उदंड प्रतिसाद मिळाला, त्यावरून लक्षात येतं, की कितीतरी मराठी कुटुंबं अशी आहेत, की ज्यांना आपली संस्कृती जपायची आहे आणि पुढच्या पिढीपर्यंत

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

पोहोचवायची आहे. आपल्या आजूबाजूच्या परिसरात कितीतरी मराठी कुटुंब आहेत. त्या सगळ्यांची आवडनिवड वेगवेगळी असली तरी त्या सगळ्यांना सामावून घेण्याचा आणि प्रत्येकाला काही ना काही त्यांच्या आवडीनुसार देण्याचा आमचा प्रयत्न असतो. त्यातूनच वेगवेगळी व्यासपीठं पुढे आली. बालांपासून ते forever young असलेल्यांपर्यंत सगळ्यांना आमच्या या व्यासपीठांनी सामावून घेतलं आहे.

आपल्या सर्वांना आपण भारतातून पहिल्यांदा इथे आलो तो काळ आठवत असेल. त्यावेळी आपल्याला कोणकोणत्या समस्यांना तोंड द्यावे लागले हेही आठवत असेल. शिक्षणासाठी म्हणून कितीतरी विद्यार्थी शिकागो परिसरात येत असतात, त्यांच्या अनेक समस्या असतात. त्यांना मदतीचा हात म्हणून MMC ने 'MMC प्रतिसाद' हा मंच तयार केला आहे. या मंचातर्फे कितीतरी विद्यार्थ्यांना मदत केली गेली आहे. घरापासून, देशापासून दूर राहणाऱ्या या विद्यार्थ्यांना याचा फार आधार वाटतो.

आता यंदाच्या गणपती निमित्ताने झालेल्या कार्यक्रमात होऊ आपल्या शिकागोच्या कलाकारांनी 'पश्चिम रंग पूर्व रूप' हे नाटक सादर केलं. हे नाटक त्यांनी BMM Convention मध्ये MMC तर्फे सादर केलं होतं. सुप्रसिद्ध गायक नंदेश उमप यांचा 'लोकरंग' हा कार्यक्रम हेही खास आकर्षण होतंच. विशेष कौतुकाची गोष्ट म्हणजे आपल्या युवा टीममधील बालगोपालांनी अथर्वशीर्ष म्हटलं आणि 'गोधळ' नृत्य सादर केलं.

हे वेगवेगळ्या online किंवा in-person कार्यक्रम आपल्यापुढे आणण्यामागे कितीतरी volunteers चा सहभाग असतो. कितीतरी लोकांची मेहनत असते. त्या सगळ्यांचा वाटा फार मोलाचा आहे. हा volunteers चा ताफा आमच्याकडे नसता तर एवढ्या मोठ्या प्रमाणावर सातत्याने कार्यक्रम करणं शक्य झालं नसतं. कितीतरी लोक निःस्वार्थी भावनेने अगदी आपल्या घराचं कार्य असावं तसे उत्साहाने कामाला तयार असतात. दिवसेंदिवस अशा मदत करणाऱ्यांची संख्या वाढतेच आहे. या वर्षी कितीतरी लोकांनी MMC ची नव्याने membership घेतली आहे. मराठी मंडळी या कार्यक्रमाच्या निमित्ताने जोडली जात आहेत, एकत्र येत आहेत ही फार आनंदाची बाब आहे.

असाच लोभ असू द्यावा आणि तो उत्तरोत्तर वृद्धिंगत होत राहावा अशी इच्छा!

स्नेहांकित
उल्का जोशी- नगरकर
अध्यक्ष,
महाराष्ट्र मंडळ शिकागो २०२२

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

संपादकीय

गणपती बाप्पा मोरया!

बाप्पाच्या आगमनाची तयारी करायला सुरुवात करू, असं म्हणता म्हणता बाप्पा आले आणि परतसुद्धा गेले. हो, पण ते गेले तेव्हा मात्र आपण पुढच्या वर्षी लवकर येण्याचं वचन त्यांच्याकडून घ्यायला विसरलो नाही.

हा सुखकर्ता, विघ्नहर्ता तुम्हा सर्वांना भरपूर सुख, समृद्धी आणि आरोग्य देवो आणि सर्व विघ्नांचा नाश करो हीच शुभकामना!

बाप्पाच्या आगमनाच्या आणि विसर्जनाच्या गडबडीतून तुम्ही मोकळे झाल्यावर तुम्हाला हा अंक निवांतपणे वाचता यावा म्हणूनच 'रचना'चा हा गणपतीचा अंक मुद्दामच गणपतीची गडबड संपल्यावर तुमच्या हाती ठेवतो आहे.

ह्या वेळच्या अंकातील एक विशेष गोष्ट मला नमूद करावीशी वाटते ती म्हणजे आपल्या युवा पिढीतल्या तीन लेखकांचं साहित्य! ह्या मुलांमध्ये लिखाणाची क्षमता आहे आणि त्यांना थोडंसं मार्गदर्शन मिळालं तर ते उत्तम दर्जाचं लिखाण करत राहतील ह्याची मला खात्री आहे. मुलांनो, तुमचे मनापासून आभार!

ह्या मुलांबरोबरच 'रचना'साठी साहित्य देणाऱ्या इतरांचेपण मनापासून आभार!

तुमचं सहकार्य हेच 'रचना'च्या यशाचं गमक आहे.

'रचना'चा अंक तुमच्यापर्यंत पोचवण्याकरता 'रचना'चे सर्व ॲडमिन्स, प्रुफरीडर्स ह्यांचं नेहमीचं मोलाचं सहकार्य असतं ह्यात वादच नाही.

तर मंडळी, 'रचना'चा हा अंक तुम्हाला कसा वाटला ते आम्हाला जरूर कळवा.
धन्यवाद,

रश्मी चाफेकर
संपादक, 'रचना'

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

!3 INDIACO®

NOBODY GIVES YOU INDIA LIKE WE DO!

776 Illinois Rte 59 Ste: 145, Naperville, IL 60540

WWW.INDIACO.COM | SUPPORT@INDIACO.COM | 630-477-7555

INDIACO'S 2ND CHICAGO AREA LOCATION IS OPENING SOON IN SCHAUMBURG!

For all your grocery needs!

FRESH PRODUCE, DALS, RICE, ATTA/ FLOUR, READY TO EAT MEALS, GLUTEN FREE OPTIONS, ORGANIC ITEMS, AND MANY MORE SOUTH ASIAN GROCERY PRODUCTS.

**SCAN THIS CODE TO
SIGNUP TO OUR
NEWSLETTERS & GET
OUR LATEST SALE,
OFFERS, AND
EXCLUSIVE SAVINGS IN
YOUR EMAIL!**

WE HOME DELIVER GROCERIES

**To know more or place an order visit
www.INDIACO.com NOW!**

**WE ARE LOCATED INSIDE INDIACO'S
NAPERVILLE STORE
WWW.RKUSA.COM/NAPERVILLE | (331) 814-3976**

**ENJOY DELICIOUS FRESHLY MADE STREET STYLE CHAATS, INDIAN SWEETS,
SNACKS, JUICES AND A LOT MORE WHILE SHOPPING AT INDIACO!**

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

कार्यकारिणी

President: Ulka Nagarkar

president@mahamandalchicago.org

Chicagoland resident for 16 years. President of MMC 2021. Volunteered for BMM 2011 NAPC committee, Rachana editor in year 2015, 2020, Smarnika lead in GJC 2019. Enjoys coordinating community enrichment efforts. Looking forward to a memorable and exciting year ahead. Let's all work together for the betterment of our community.

Vice President: Prasad Athanikar

karyakarini@mahamandalchicago.org

Chicagoland resident for over 15 years. Volunteering for Maharashtra/Marathi Mandals in USA over the past several years while leading Cybergaming, Sports, Picnic, Maza News, IT, Itihas Manch, Facility and Lezim teams in MMC. Also, led Over Facility Team during MMC's Golden Jubilee Celebrations in 2019. Elected as Vice President in 2021 and got re-elected in 2022. Looking forward to working with the energetic 2022 team and bringing together the community for high quality programs and events. Play Cricket, Badminton, Volleyball and many other sports.

Vice President: Rashmi Chafekar

karyakarini@mahamandalchicago.org

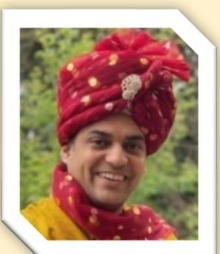
Chicagoland resident for over 29 years. Vice President in 2021. Got re-elected as Vice President for 2022. Has participated in various programs over the years. Have written articles for Rachana. Loves to write and listen to music.

Treasurer: Mitesh Deshpande

treasurer@mahamandalchicago.org

Chicagoland resident for more than 20 years. Has participated in various programs over the last few years. Enjoys listening to different genres of music, as well as singing and an avid cricket fan.

Secretary: Chetan Rege

karyakarini@mahamandalchicago.org

Chicago resident for 15+ years. Bibliophile. Volunteered for various MMC activities - Admin of Itihas Manch and Adhyatma Peeth groups; Rachana Editor in 2019; Teacher at Chicago Marathi Vidyamandir. Directed and coordinated for several performances. Aiming to preserve our incredible Indian heritage and build a solid MMC community.

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

Board of Director: Madhav Gogawale

karyakarini@mahamandalchicago.org

Chicagoland resident for 27 years. Enjoyed working as EC member of Maharashtra Mandals in Indiana and Illinois, served as Marathi Shala teacher in the late 1990s. Actively participated in several activities of MMC in 2021. Looking forward to very exciting and fun filled year ahead.

Board of Director: Nameeta Vedak

karyakarini@mahamandalchicago.org

I have been a Chicago resident for over 35 years and have been actively involved in Chicago Maharashtra Mandal since 1987 both as a foot soldier and as a member of various executive committees. I also served as a vice president in 1999. I was very active in Bollywood and was a lead actor in bunch of films before coming to US. I have also participated in various Bombay Television/Doordarshan plays and performed on professional stage in Mumbai. I am recipient of a few awards for my performances in both film and stage media. I am very much a people person and love to help wherever and whenever I can. I am looking forward to working with the 2022 MMC team to bring high quality programs to the community.

Board of Director: Kashmira Magar

karyakarini@mahamandalchicago.org

Chicagoland Resident for 21 years. I have been associated with Maharashtra Mandal Chicago for the last 19 years. I was also on the 2021 MMC Board of Directors and am once again excited to lead the Youth and Decoration team to contribute to MMC 2022. I enjoy music, art and architecture.

Board of Director: Deepali Sawant

karyakarini@mahamandalchicago.org

Resident of the Chicagoland area for 23+ years. Involved in MMC dance team for 6 years. Excited and looking forward to leading the Parampara team, Flyer team and Graduation team to bring the community together. Looking forward to a fun filled MMC 2022

Board of Director: Urmila Damle

karyakarini@mahamandalchicago.org

Chicagoland resident for over 6 years. Participated and actively volunteered in various activities in Maharashtra Mandal Chicago since 2016. I have a passion for spirituality, music, dance, reading and cooking. I look forward to an amazing year ahead

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

Board of Director: Swati Kukian

karyakarini@mahamandalchicago.org

I have been in USA since 2003. My educational background is MBA Finance. I am working in the finance sector as an Analyst and in my leisure time, I love cooking and dancing

Board of Director: Sameer Bongale

karyakarini@mahamandalchicago.org

Chicagoland resident for 7 years. Actively involved and volunteered in Chicago Maharashtra Mandal. I like music, designing and to work for our community. Looking forward to fun filled MMC 2022

Board of Director: Prajakta Joshi

karyakarini@mahamandalchicago.org

I live in Chicago area since 2015. Active member of Maharashtra Mandal Chicago since 2016. I have been helping the stage and props team from quite some time. I have prepared props for the various MMC events. This year, I am very excited to lead the stage and props team to contribute to MMC 2022

Board of Director: Archana Bhide

karyakarini@mahamandalchicago.org

Chicago resident for last 17 years. Volunteered for MMC over many years. I enjoy coordinating and organizing community events. Looking forward to work with the 2022 team and bring the community closer

Board of Director: Sanjeev Kulkarni

karyakarini@mahamandalchicago.org

Resident of Chicago land for last 7 years and actively participating and supporting skits as part of programs in MMC. Excited and looking forward to supporting our MMC in 2021 to make our community stronger and grow in and around Chicago!

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

MMC Trustees

समीर सावंत

वैशाली राजे

पंकज अकोलकर

रामदास थत्ते

धनंजय काळे

MMC Investment Advisors

संदीप बाग

मिलिंद जोगळेकर

योगेश गायकर

बृहन्महाराष्ट्र मंडळ कार्यकारिणी

नितीन जोशी (Trustee)

MMC शाळा कार्यकारिणी

Coordinator

सुलक्षणा कुलकर्णी

Trustee

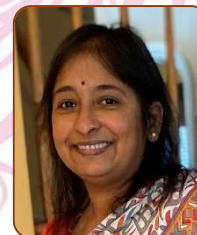
विद्या जोशी

Naperville PoC

वैदेही देशपांडे

Schaumburg PoC

संज्योत बोरकर

Treasurer

प्रसाद खरे

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो २०२२ Logo

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

MMC 2022 Volunteers

Aditi Raut	Dipti Mishrikotkar	Prajakta Joshi	Swati Kukian
Aakansha Shripal	Gauri Kulkarni	Prasad Athanikar	Swati Lakhe
Abhijeet Rayarikar	Jyoti Gogawale	Priya Patankar	Swati Rayarikar
Amit Bodhani	Kashmira Magar	Priyesh Deshpande	Shweta Kulkarni
Amol Shripal	Kavita Kulkarni	Rahul Visal	Tejaswini Joshi
Amruta Joshi	Kavita Purav	Rajesh Hatkar	Ulka Nagarkar
Anagha Deshpande	Ketaki Deshpande	Ranjit Deshmukh	Urmila Damle
Aniket Sawant	Latika Kale	Rekha Deodhar	Usha Shedage
Anil Landge	Leena Vaidya	Rohit Dalvi	Vaishali Belsare
Aniruddha Damle	Madhav Gogawale	Saloni Nagarkar	Varsha Visal
Anuradha Kelkar	Manasi Thatte	Sameer Bongale	Vedant Darbhe
Aparna Khaladkar	Mandar Joglekar	Sameer Khaladkar	Vikas Tarade
Aparna Talloo	Mandar Pandit	Sameer Kulkarni	Vrushali Kulkarni
Arati Khot	Manisha Athalye	Sara Bongale	Yogita Landge
Archana Bhide	Manisha Ogale	Savni Nagarkar	
Archana Shripal	Manisha Pandit	Shalaka Rege	
Archi Damle	Manoj Joshi	Sheetal Deshpande	
Ashish Nagarkar	Manoj Kunte	Shilpa Deshpande	
Ashish Purav	Milind Sali	Shipra Athanikar	
Ashwini Deshmukh	Mitesh Deshpande	Shree Chafekar	
Ashwini Kunte	Mugdha Joshi	Shweta	
Avani Deshpande	Nameeta Vedak	Harankhedkar	
Bhagyashree Gupte	Narasimha Kamath	Sneha Dalvi	
Bhaskar Shedage	Neela S Joshi	Snehal Velvandkar	
Chetan Rege	Nilesh Joshi	Sudarshan	
Deepa Bhimanwar	Pallavi Betsur	Ayyangar	
Deepali Sawant	Pradnya Joglekar	Sujata Mahajan	

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

श्री गणेश प्रार्थना

गौरीतनया, श्रीगणराया,
विघ्नहरण उपाया, धरितो पाया ॥धृ॥

हृदयी स्थापित तव शुभ मूर्ती,
चित्ती-वृत्ती, वचनी, ध्यानी कीर्ती,

संकटे दुष्कर येती राया,
ये ताराया, श्रीगणराया ॥१॥

ज्ञान-विज्ञान मोहक रूप,
हेचि तव ओंकारस्वरूप,

महती वेदपुराणी, चिन्मया,
ये तन्मय होऊनी सजवी वाङ्मया ॥२॥

दूर करी हे मलीन मळभ,
करी मोकळे झाकोळले नभ,

नभात सुखसूर्य, येऊ दे उदया!
श्रीगणराया तू रे, सदया ॥३॥

तूच जगाची अतूट आशा,
आशेची गूढ, गहन परिभाषा,

जाणी त्यातुनी मनीची मनीषा, मनराया!
तुजविण प्रार्थू कोणा गणराया ॥४॥

वाहतो तुला माझे मी 'पण'
जिंकुन दे, हा कठीण जीवन 'पण',

प्रार्थनेत या सारे अर्पण,
स्वीकारी हे मंत्रपूजन, श्रीगणराया! ॥५॥

ब्रह्मानंदस्वरूप जगणे,
त्यास्तव हे हार्दिक मौलिक मागणे,

ये आनंदस्वरूपी आनंदमया, गणराया!
ये ब्रह्मानंदस्वरूपी ब्रह्ममया! ॥६॥

उज्ज्वला मोरेश्वर सभारंजक

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

श्री गणेश वर्णन जपमाला

या नाद निर्मितो शैली नादातूनी, श्रीराम जयराम जय जय राम

श्री गोंदवलेकर महाराज यांच्या अल्बम मधील रामस्तुती (You Tube)

कंठातुनी या करितो घोष - श्री गणेश स्तुती (जपमाला)

ब्रह्मा, विष्णू, महेश रूप गुरु,
या साक्षात परब्रह्मासी नमन करु!

ध्यानमूलं श्री गणेश मूर्तीम्
पूजामूलं श्री गणेश पादम्
मंत्रमूलं ओम गं गणपतये नमः
मोक्षमूलं श्री गजाननः

कंठातुनी या करितो घोष,
जय जय जय जय श्रीगणेश

घोष करिता मंगल मानस
जय जय जय जय श्रीगणेश

आधी वंदू श्री गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

शुभारंभी नमू श्री गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

मुळारंभी अग्रक्रमू गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

गणाधीश गुणाधीश गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

भाद्रपदी भक्तिरंग गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

स्वसंवेद्य गजानन गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

सृष्टीचा प्रथमेश गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

देहत्रय अतीत गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

कालत्रय अतीत गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

अवस्थात्रय अतीत गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

त्रिगुणात्रय अतीत गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

गुणत्रय अतीत गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

विघ्नहर्ता हा परमेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

पंचमहाभूती वसे गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

सुखकर्ता श्री गं गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

वेद-पुराणी गौरविला गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

मूषक वाहनारूढ गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

देवांचा अधिपती गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

अष्टविनायक स्थानी गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

वेदांचा प्रतिपाद्य देवेश,
जय जय जय जय श्रीगणेश

सकल मतिप्रकाश गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

आत्मरूप हे विशेष गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

सर्वाभूती भगवंत गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

ओंकारस्वरूप ध्वनी गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

विद्या-कलांची सिद्धी गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

अनाथांचा नाथ गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

ज्ञानविज्ञानमयी गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

पार्वतीचा नंदन गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

ब्रह्मा विष्णू शिवत्रयी गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

महेशपुत्र मंगल गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

दुर्वा तृण त्या प्रिय विशेष
जय जय जय जय श्रीगणेश

महाभारत सिद्धलेखक गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

मोदक करी धरी परमेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

'अ'कार चरणयुगल गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

चंदनचर्चित भव्य गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

'उ'कार उदर विशाल गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

सालंकृत सुशोभित गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

'म'कार महामस्तक गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

जपाकुसुमप्रिय देव गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

शस्त्रधारी असे गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

रत्नजडित मुकुटधारी गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

दुष्ट संहारक असे गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

सिंहासनारूढ गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

नादब्रह्म ओंकार गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

शांतिमंत्रात आहे गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

गणाधिपती गणपती गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

पीताम्बरधारी गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

सुरवर वंदिती श्री गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

सर्वांगीसुंदर रूप गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

योगी ध्यानी ध्याती गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

शतनामावलीत गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

आद्यारतीत ओवाळू गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

शक्तित्रय आहे गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

विश्वनिर्माता दिव्य गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

कृपामय सर्वा आहे गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

एकदंत वरदविनायक गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

जीवनी उःशाप श्री गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

(लो.) टिळकांचा सार्वजनिक गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

भजनी गायनी रमे गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

गणक ऋषींची श्रीविद्या गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

उत्सवी सुंदर सजतो गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

रिद्धीसिद्धीसहित गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

'बाप्पा मोरया' उद्धोष गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

सदबुद्धिदाता श्रीगणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

षड्रूप त्यागी दिसे गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

हृदयी स्थापित महागणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

काय-वाचा-मनी गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

आत्मिक संदेश श्रीगणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

अथर्वशीर्ष सार गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

आनंदाचा कंद गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

फलश्रुतीत उदार गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

भद्र दृष्टीत श्री गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

ओम गं गणपतये नमः २१ वेळा
इति श्री गणेश स्तुति सुमनांजली

भद्र श्रुतीत श्रीगणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

त्रिलोकव्यापी श्री गणेश
जय जय जय जय श्रीगणेश

उज्ज्वला मोरेश्वर सभारंजक

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

DRAPER
& KRAMER

MORTGAGE
CORP.

Gyan Srivastava

Residential Mortgage Lending

- Home Purchase and Refinance Loan Specialist
- Lender Credit Available to Offset Closing Costs
- Cash-out Refinancing Options Available
- Fixed/Jumbo/Adjustable-Rate Mortgages (ARMs)
- No PMI Program
- In-House Underwriting and Closing
- Investment Properties/Second Homes
- Home Equity Lines of Credit (HELOCs)
- FHA/VA/Interest Only
- Quick Turn Times

Contact me for a low rate quote and a mortgage consultation!

Mobile: 630-670-1645

gyan.srivastava@dkmortgage.com

Office: 630-268-5447

www.dkmortgage.com/gyan

701 E. 22nd Street, Suite 125 • Lombard, IL 60148

EQUAL HOUSING LENDER

Gyan Srivastava (IL:031.0027115 NMLS:287055) is an agent of Draper and Kramer Mortgage Corp. (IL:MB.0004263 NMLS:2551) is an agent of Draper and Kramer Mortgage Corp. (NMLS:2551) an Illinois Residential Mortgage Licensee located at 1631 Opus Place, Suite 200, Downers Grove, IL 60515, 630-376-2100. IL: Illinois Residential Mortgage Licensee No. MB.0004263 - Licensed by the Department of Financial and Professional Regulation, Mortgage Banking Division, 100 West Randolph, 9th Floor, Chicago, IL 60601, (888) 473-4858. 02970-01 03/2018

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

SPONSORS WALL

We wish to thank following people who have purchased Sponsorship Packages for 2022.

Individual Plus

- Sheetal Sawant
- Gauri Kulkarni
- Aditi Shirgaokar
- Hemlata Limaye
- Sunita Talati
- Sujata Mahajan
- Asha Kharwadkar
- Prakash Anturkar
- Manik Nambiar

Couple Plus

- Nikhil Javeri
- Deepak Bakane
- Mayuri Jakate
- Vishal Dahalkar
- Leena Karkhanis
- Kashmira Magar
- Deepali Sawant
- Sneha Kulkarni
- Prasad Walawalkar

Life

- Sheetal Chitale
- Anand Deshpande
- Rajesh Hatkar

Life plus Upgrades

- Chandra Vedak
- Ulka Nagarkar
- Chetan Rege
- Madhav Gogawale
- Geetaram Dangat
- Vrinda Pandav

Family Plus

- Ketan Hattalli
- Shilpa Deshpande
- Prasad Athanikar
- Mitesh Deshpande
- Vidya Joshi
- Manisha Pandit

Couple Silver Sponsorships

- Hemlata Sakhardande
- Rashmi Chafekar
- Nandini Vishwasrao

Life Silver Sponsorships Upgrades

- Ashok Lele
- Niteen Joshi

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

Maharashtra Mandal Chicago 2022

Box Cricket

When : 9th July 2022
Where : Schiller Woods Picnic Grove # 12
Fee : \$5 per team
Team size : 5 members per team

*Maharashtra Mandal Chicago
Khau Galli Bhramanti*

*Lets get our cooking gear out and play a little friendly cook off .
Make some lip-smacking street food and show off your culinary
skills. So put on your thinking caps and lets get cooking.....*

*Where : Schiller Woods Picnic Grove #12
When : 9th July 2022
Time : 11am to 11.30am
Fees : \$2
Theme : Indian Street Food*

MAHARASHTRA MANDAL CHICAGO 2022

FOREVER YOUNG GROUP PRESENTS

Long term care expenses & Insurance

Money Matters : Cost & finances of care giving.

Date: Sunday, April 17, 2022 Time: 1:00 pm – 2:30 pm, CTZ

Smita Samant, CFP®, CRPC®, AIF®
Certified Retirement Counselor®
Financial Advisor

Securities and Advisory Services offered through Commonwealth Financial Network®, member FINRA/SIPC, a Registered Investment Adviser. Fixed insurance products and services offered through BDS Financial Network or CES Insurance Agency, 30405 Solon Road, Suite 16, Solon, OH, 44139 Ph # 440 246 5625

Organizers: Madhav Gogawale, Ulka Nagarkar, Deepa Sawant, Yogita Landge, Kashmiri Magar

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

माहेरवाशीण

माझ्या माहेरी खड्याच्या गौरी.. छोट्या सुपलीत तेरड्याच्या पानावर पाच खडे पाणवठ्यावरून, नदीवरून आणायचे..आई पुढे हातात घंटा वाजवत चालायची, गौराई आली सोन्याच्या पावली..मी सुपली धरून मागे मागे.. पायावर कोमट दूध- पाणी घालून कुंकू लावून घरात घ्यायची.. खूप भारी वाटायचं तेव्हा - कारण गणपती बाप्पा आणताना काहीच हातभार नसायचा ना! तेव्हा मी घंटा किंवा झांजा वाजवणार.. गौरी मात्र माझ्या हातात, एकदम मस्त वाटायचं...

“इथे काय आहे? अन्नपूर्णा.. इथे काय आहे? देवघर.. इथे काय आहे?”

खरं तर माहेरी काही करावं लागलं नाही आणि केलंही नाही.. आई - आजी - काकू घरात असताना आमच्या पर्यंत काही यायचं नाही..

पण गौरी येऊन बाप्पाशेजारी विराजमान झाली, की घावन घाटल्याची आठवण होते नकळत..

आमच्याकडे त्या त्या सणाचे ते ते पदार्थ आवर्जून व्हायचे.. त्यामुळे मला ते माहीत झाले आणि आपल्या सण संस्कृतीची ओळख झाली.. महत्त्व समजलं.. त्यामुळे, गौरी आल्या की घावन घाटल्याची आठवण हमखास ! हा खास कोकणातला पदार्थ - तांदूळ, नारळ , मुबलक प्रमाणात उपलब्ध असलेल्या कोकणातला हा खमंग पदार्थ .. तांदुळाची घावन, नारळाचं दूध गुळाबरोबर शिजवून केलेलं घाटलं.. गौरी साठी बनणारे पक्वान्न..

गणपतीच्या उकडीच्या मोदकांची चव अजून रेंगाळत असताना हा अजून एक चविष्ट पदार्थ..वाह..

हे कौतुक झालं, की दुस-या दिवशी निघायच्या त्या, गणरायाला बरोबर घेऊन..

घर एकदम शांत आणि उदास होऊन जायचं..

२१ व्या वर्षी माझं लग्न झाल्यावर पण घर असंच शांत झालं असणार.. लग्न होऊन सासरी आले आणि समजलं, की आपल्याला ‘महालक्ष्मी’ बसवायच्या आहेत.. म्हणजे समजलं नाहीच, फक्त कानावर आलं.. माझ्या लग्नानंतर आमच्या घरी उभ्याच्या महालक्ष्मी आल्या.. आणि २६ वर्षे अविरत सेवा घडते आहे माझ्या हातून..

महालक्ष्मी - ज्येष्ठा गौरी, कनिष्ठा गौरी.. यांचं सगळंच वेगळं आणि मोठं.. दिमाखात..

ते रेखीव चकचकीत पितळी मुखवटे, आदल्या दिवशी स्वच्छ करायचे.. स्टॅण्डला साड्या नेसवून मग धड लावायचे.. आणि दागिने घालून सजवून ठेवायचे.. पोटात भरायला करंज्या आणि पेढे.. समोर मनमोहक सजावट.. दर वर्षी निराळी, आता माझ्या हौशी जावा येऊन करतात..

आणि मग आवाहन केल्यावर मुखवटे बसवायचे..

त्या दिवशी खास भाजी भाकरी हा नैवेद्य, मेथीची भाजी..साधाच.. पूजनाच्या दिवशीचा थाट मात्र काही औरच ..

पहाटेपासून स्वैपाकघरात लगबग.. आदल्या रात्री कोरडी तयारी करून ठेवली, की कामाची संगती लागत जाते..ही शिकवण चुलत सासूबाईंनी दिली.. आणि मग एकहाती स्वयंपाक विनाविघ्न पार पडतो.. या दिवशी मी पंचवीस- तीस माणसांचा स्वयंपाक सहज करू शकते.. अगदी सोळा भाज्या, पाच कोशिंबिरी नाही, पण सगळ्या मिळून सोळा भाज्या असाव्यात असा प्रयत्न करते..त्यात तीन भाज्या, तीन भजी, दोन कोशिंबिरी, मसालेभात, पडवळ घालून कढी , चटणी हे सगळं आलं... शिवाय

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

पक्वान्न वेगळंच..नैवेद्याचं पान दोन्ही बाजूंनी सजलेलं दिसतं..

पूजेची तयारी करायला पण एक तास लागतो, सगळं व्यवस्थित मांडून ठेवायचं ही माझ्या सासूबाईची (चुलत) शिस्त मला कायम उपयोगी पडते..

पूजेत फुले, हार, सत्पुत्र, वस्त्र, दुर्वा, आघाडा, पडवळ, तेरडा आणि १६ गाठी घातलेले १६ पदरी हळदीत न्हालेले दोरे यांचं अनन्यसाधारण महत्त्व..

आणि त्याहीपेक्षा महत्त्वाचं म्हणजे ही पूजा आणि आरती आम्ही बायका करणार..

आदल्या दिवशी माप ओलांडून आलेल्या या गौरायांचं कौतुक करावं तेवढं थोडंच..

साग्रसंगीत पूजा, नैवेद्य दाखवून पुरणाची आरती झाली की पंगत सुरू.. सगळा थाट ...

आणि दुपारचा चहा आणि सजावटीवर शेवटचा हात फिरला, की संध्याकाळच्या हळदीकुंकवाची तयारी.. आमच्या बिल्डिंगमध्ये मिश्र संस्कृती असल्यामुळे सगळ्याजणी कौतुक बघायला येतात.. आणि मुलांची मित्र मंडळी आवर्जून येतात.. खूप धमाल येते.. रात्रीच्या आरतीनंतर दिवस संपतो..

दुसऱ्या दिवशी विसर्जनाला दहीभात ठेवायचा, आणि मनोभावे नमस्कार करायचा..वर बघितलं, की त्या माहेरवाशिणी पण उदास दिसू लागतात.. काल पूजा झाल्यावर याच चेहऱ्यावर केवढं तेज आलेलं असतं..

ज्येष्ठा- कनिष्ठा पण आपोआप होतात, वेगळं काही करावं लागत नाही..

पण शेवटी माहेरवाशिण म्हणून आलेली अजून किती राहणार? जड पावलांनी पाय उतार होते आणि रांगोळीने रेखलेली पावलं थरथरतात.. येताना घरात आलेली पावलं, घरभर फिरलेली सोन्याची पावलं, आता घराबाहेर पडताना मात्र जडावलेली असतात..

या वर्षी लेकीच्या लग्नानंतर ती आली गौरी बसवायला, सजवायला.. आणि मला प्रथम जाणवलं- यांना माहेरवाशिण का म्हणतात .. आणि माझं लग्न झाल्यावर आमच्या घरी महालक्ष्मी असल्याने मी माहेरी जाऊ शकले नाही तेव्हा माझ्या आईला काय वाटलं असेल तेही समजलं.

अतिशय आनंद,उत्साहाचा हा उत्सव साजरा करताना मला कायम याचे स्मरण होणार हे नक्की..

सौ मंजूषा थावरे, पुणे

बाहुलीचं लग्न

"नेहा! आता थांबली नाहीस बाहुलीशी (चिंगीशी) खेळायचं तर मी सरळ तिचं लग्नच लावून टाकीन!".. मी चिंगीचं लग्न लावून टाकेन म्हटल्यावर नेहाचे डोळे एकदम चमकले. खरंच! माझ्या मुलीच्या बाहुलीचे- चिंगीचे लग्न लावून देण्याची कल्पना अशी निघाली. पण ती कल्पना माझ्या तोंडातून निघाल्यावर माझ्या लहानपणीच्या आत कुठेतरी दडून बसलेल्या आठवणी "भो ss ज्या" असे ओरडत नाचत नाचत बाहेर आल्या.

माझी मुलगी नेहा आणि तिच्या बाहुल्या.. तिच्याकडे जवळपास ५० बाहुल्या आहेत. तिचं हे neverending बाहुली प्रेम बघून मला नेहमीच माझ्या लहानपणीची आठवण येते. माझ्याकडे ४- ५ बाहुल्या असतील.. सगळ्या माझ्या खूप लाडक्या होत्या. आम्ही लहान असताना आमच्या building मध्ये आमची मोठी टोळी होती. उन्हाळ्याच्या सुट्टीत आम्ही जो काही धिंगाणा घालायचो; घरी कमी बाहेरच जास्त असायचो. अशाच एका सुट्टीत आमच्या बिल्डिंगमधल्या नेरुरकर कार्कींनी बाहुलीच्या लग्नाची कल्पना सुचवली आणि आम्ही सगळी मुलं आपापल्या बाहुल्या घेऊन त्यांच्या घरी गेलो. बाहुलीचं लग्न झालं

..पंगती बसल्या.. खेळ खेळलो.. खूपच मजा केली.. इतकी की तो दिवस अजून सुद्धा माझ्या मनाच्या कोपऱ्यात घर करून आहे.

ठरलं!! नेहासाठी तशीच एक memory create करायची असं मनाशी पक्कं केलं. माझी ही कल्पना मी मनीष (माझा नवरा) आणिगौरव (दादा)-श्रद्धाला (माझी वाहिनी) सांगितली. त्यांनाही ती खूप आवडली. श्रद्धा माझ्यासारखीच खूप हौशी आहे आणि ती खूप चांगली आर्टिस्ट पण आहे. तिने लगेच decoration department घेऊन पण टाकलं. आमच्या प्लॅननुसार आम्ही २०२० मध्ये हे लग्न करायचं ठरवलं होतं. आम्ही आमच्या friends च्या whatsapp groups वर तशी teasers पण पाठवली होती. कोणालाच काही पत्ता लागेना, की या नक्की काय करणार आहेत. Excitement खूपच वाढली होती. त्यात मोहितने (माझ्या दिराने- जो खूप सुंदर कविता करतो) त्याने बाहुलीच्या लग्नावर एक नंबर कविता (पत्रिका) लिहिली. ती share केल्यावर सगळे friends एकदम खुश झाले. सगळ्यांनाच आपापलं बालपण आठवलं आणि आता आपल्या मुलांनाही ते अनुभवायला मिळणार याचा आनंदही झाला. आम्हाला या लग्नात जशी बच्चे कंपनी हवी होती, तसे आमचे आई बाबासुद्धा हवे होते पण covid ने सगळ्याच प्लॅनचा विचका केला आणि २०२०चा प्लॅन रद्द झाला.

२०२२ मध्ये आमच्या आईबाबांचे अमेरिकेत यायचे प्लॅन्स ठरले आणि परत विचारचक्र सुरू झालं. श्रद्धाला विचारलं "करूया का ग यासुट्टीत बाहुलीचं लग्न?". जणू काही मी तिच्याच मनातला विचार

मोठ्याने बोलले आणि आम्ही चौघे तयारीलाच लागलो. सगळ्यात मोठी पंचाईत म्हणजे आमच्या नेहाकडे सगळ्याच बाहुल्या. त्यातल्या एका बाहुलीला 'बाहुला' करायचं म्हणजे नेहाला मनवायचं.. पणती तयार झाली. मग नेहा झाली चिंगीची आई आणि गीतिका (माझी भाची) झाली चिंग्याची आई. माझे सासू सासरे अजून यायचे होते. त्यांना सांगितलं, तर ते म्हणाले, "आम्ही लग्नासाठी बुंदीचे लाडू घेऊनच येतो." माझे आई बाबा आणि श्रद्धाची आई इथे आलेच होते तोपर्यंत. प्लॅनिंग सगळं आमचं, पण मदत तर सगळ्यांचीच लागणार होती.. 'घरचं कार्य' होतं ना!

काकी (सासूबाई) म्हणाल्या, जेवणाची सगळी जबाबदारी माझी. एक दोन गोष्टी बाहेरून मागवल्या पण ४० जणांचा सगळा स्वयंपाक त्यांनीच केला. आई, बाबा, श्रद्धाची आई आणि काकांनी(सासरेबुवांनी) चिंग्या चिंगीसाठी कपडे शिवले (हो हो! अगदी कापड घेऊन शिवले). मराठी लग्नात मुलीसाठी पिवळी साडी तर पाहिजेच.. हो की नाही? चिंगीची साडी-ब्लाऊज, चिंग्यासाठी शेरवानी-फेटा, आणि भटर्जीसाठी धोतर, उपरणं आणि टोपी.. सगळं तयार झालं. काकांनी चिंगीसाठी डोली तयार केली, मंगलाष्टकं लिहिली आणि चिंग्या-चिंगीचे उखाणे देखील. इतकंच काय तर आईच्या मैत्रिणीनेही भारतातून मंगलाष्टकं लिहून पाठवली. नेहाने सगळ्यांसाठी लाडूचिवड्याच्या आणि Return gifts च्या bags भरल्या. मनीष, मी, श्रद्धा आणि दादा आमची decoration टीम. रंगीत फुलांच्या माळा, lighting.. सगळं घर आता चमकायला लागलं. श्रद्धाने दारासमोर मोठ्ठी संस्कारभारतीची रांगोळी काढली. त्याच दिवशी आमच्या घरीसत्यनारायणाची पूजापण होती त्यामुळे अगदी दिवसभराचा भरगच्च कार्यक्रम होता. आदल्या दिवशी रात्री उशिरापर्यंत

decoration चालूच होतं. आता लग्नघर अगदी नवरीसारखं नटलं होतं.

आणि शेवटी ज्याची आतुरतेने वाट बघत होतो तो शनिवार उजाडला. सुंदर सकाळ सत्यनारायणाच्या पूजेनंतर अजूनच प्रसन्न झाली. सकाळचीजेवणं आटोपली नि लग्नाच्या तयारीला सुरुवात झाली. मुलींची तयारी चालूच होती की पाहुणे यायला सुरुवात झाली. हीSSSS गडबड.. अगदी लग्नात होते तशीच! सगळ्या लहान मुली नटून थटून आल्या होत्या आणि त्यांनी आपल्या बाहुल्यांनापण नटवूनआणलं होतं.

गुलाबपाणी, अत्तर आणि फुलांनी पाहुण्यांचं स्वागत झालं. चहा, वेलकमड्रिंक तर होतंच. पुढे- पुढे- नाचत गाजत वराती आल्या. लाडाची नवराई आली.. नाजुक साजुक करवल्या घेऊन नवऱ्या मुलाचं आगमन झालं. मंगलाष्टकं म्हटली आणि सनई चौघड्याच्या गजरात चिंग्या-चिंगीचं लग्न लागलं. नेहा, गीतिकाने चिंग्या चिंगीच्या वतीने उखाणे घेतले. मग सगळ्याच उत्साही पाहुण्यांनीही उखाणे घेऊन अजूनच रंगत आणली. पाहुण्यांचं मानपान आणि सुग्रास जेवण, सगळं अगदी साग्रसंगीत झालं. अहो इतकंच काय, तर आमच्या या लग्नात मेंदीसाठी 'बूथ' पण होता. माझ्या मैत्रिणीने स्वतःच मेंदी आणून सगळ्यांच्या हातावर काढून दिली.

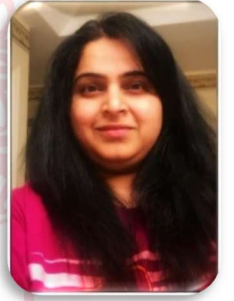
महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

सगळ्या मुली खुश!! तिनेच लग्नानिमित्त यम्मी फ्रुटस् अँड जेलीचा केकही केलेला. तो कट करून मुलांनीच त्याचा फडशा पाडला.

लग्नं म्हटलं, की संगीत तर आलंच. मग या समारंभाची सांगता संगीत मैफिलीने झाली. मुली खूप थकून गेलेल्या आणि आम्हीही. सगळे गेल्यावर आवराआवर करताना मनात विचार आला- केवढी ती धावपळ, केवढं ते प्लॅनिंग! सतत पायाला भिंगरी. ही हालत चिंगीच्या लग्नात.. तर नेहाच्या लग्नात काSSSय!! असो. भविष्याची चिंता आत्ता नको!!

सगळा सोहळा आटोपल्यावर जेव्हा जरा शांत बसले तेव्हा सगळ्यांनी दिलेल्या शाबासकीमुळे माझा पुSSSSरता नारायण झाला नाही,(पुलंचा हो!)याचाच मला आत्ता आनंद आहे.

अनुराधा गवाणकर केळकर

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

कवितेचे सुख

ही मनात माझ्या उमलत आली कविता
लाख शब्दांच्या उलगडल्या मग कलिका

कित्येक पाकळ्या उलता, गंधाची उधळण झाली
वेडेच जाहले मन हे, ती प्रसन्न कविता दिसली

तिची चालही घुंगुरवाळे अन् पदन्यास ते हलके
झुलवत होती शब्दांना ती खेळ खेळता हलके

साकारत गेले रूप, कल्पनाच माझी साधी
साकारून बिलगे मजला, का दिव्य अशी ती होती?

लावण्य रूप हे खुलले लाभताच तिजला श्रोते
रसपूर्ण लाभता स्वर, तो साज तिच्यावर भुलले

शब्दांची सुयोग्य रचना अन् स्वरांचीही माधुरी
हृदयात उतरली, झिरपत गेली जणू दुग्धशर्करी

त्या मोहक धुंदीमधुनी कुणी जागवी मजला
ती खोल समाधी सुटुनी हलकेच वाटले चित्ता

अशी प्रसवता कविता, तिज नजरे कुरवाळता
श्रोत्यांचा प्रसन्न चेहरा, मज लाख मिळाल्या मोहरा

कवयित्री- नीला प्र. जोशी

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो २०२२
॥ इतिहास मंच ॥
प्रस्तुत करत आहे

विषय: संमोहन शास्त्राचा इतिहास आणि त्याचा आरोग्य सेवेतील उपयोग
(History of Hypnosis and its use in Healthcare)
With few practical demonstrations with voluntary participation

व्याख्याते: डॉ. संदेश नाईक

वेळ: शुक्रवार २४ जून २०२२
8:00 PM - 9:30 PM
(शिकागो स्थानिक प्रमाणवेळ)

(Join us live via MMC zoom or catch up later on YouTube at MMC Itihas Manch)

आयोजक: चेतन रेगे, माधव गोगावले, शलाका रेगे, उल्का नगरकर, प्रसाद अथणीकर, अनुराधा केळकर

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो २०२२
॥ इतिहास मंच ॥
प्रस्तुत करत आहे

विषय: राजपूताना - भाग २
व्याख्याते: श्री. झंकार गडकरी

वेळ: शुक्रवार, ५ ऑगस्ट २०२२, रात्री: ८:०० - ९:३० (शिकागो स्थानिक प्रमाणवेळ)

राजपूताना
....Land of Pride and Sacrifice

(Join us live via MMC zoom or YouTube at MMC Itihas Manch)

आयोजक: चेतन रेगे, माधव गोगावले, शलाका रेगे, अनुराधा केळकर, प्रसाद अथणीकर, उल्का नगरकर

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो २०२२
॥ इतिहास मंच ॥
प्रस्तुत करत आहे

श्री. अरविंदांचे महाराष्ट्राशी नाते
व्याख्यान: सौ. सुहासिनी देशपांडे

वेळ: शुक्रवार, १० जून २०२२ रात्री ८:०० ते ९:३०
(शिकागो स्थानिक प्रमाणवेळ)

Join us live via MMC Zoom or Catch up later, on YouTube at MMC Itihas Manch

आयोजक: चेतन रेगे, उल्का नगरकर, प्रसाद अथणीकर, माधव गोगावले, शलाका रेगे, अनुराधा केळकर

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

निळंशार झालेलं तळं

काही काही कविता किंवा गाणी आपल्याला आवडल्या असतात, कळल्या असतात असं सुद्धा आपल्याला वाटत असतं. पण कधी कधी त्या एखाद्या नकळत्या क्षणी काहीतरी साक्षात्कार व्हावा अशा मनात येतात. जणू त्या काव्यातील गाभा पहिल्यांदाच समोर येतो आहे. आणि मग अशी गाणी, कविता अगदी आपल्या होऊन जातात, आपल्या स्वतःच्या संदर्भासकट. जणू आपल्या अनुभवविश्वाचा, पर्यायाने आपलाच एक भाग बनून. असंच काहीसं घडलं माझ्याबाबतीत.

काही वर्षांपूर्वीची गोष्ट आहे. संदीप खरे, सलील कुलकर्णी जोडगोळीचा 'आयुष्यावर बोलू काही' या गाण्यांचा कार्यक्रम खूप गाजला होता. त्यातली सगळी गाणी तरुणांपासून वयरकांपर्यंत सगळ्यांना प्रिय झाली होती. त्यांच्या अजूनही नवीन CDs येत होत्या. या काळानंतरची ही गोष्ट.

माझ्या वडिलांच्या गावी काही कार्यानिमित्त आम्ही आलो होतो. घरचा कार्यक्रम यथास्थित पार पडला आणि दुसऱ्या दिवशी जवळच असलेल्या लोणारला भेट देण्याचं ठरलं. किती दिवसांचं लोणारच्या तळ्याला भेट द्यायचं मनात होतं. तिथलं मंदिर बरेचदा पाहून झालं होतं. मंदिराजवळच कुंड आणि त्या कुंडात गोमुखातून सतत गोड्या पाण्याची धार असते. इथे हात पाय धुवून आम्ही दूर वर खाली दिसणाऱ्या सरोवराकडे बघत असू. तिथे कधीतरी जायचं असं कितीदा तरी मनात आलं होतं. अगदी गोलाकार पाचूच्या रिंगणामध्ये नीलमणी ठेवावा तसं हे तळं आम्ही आमच्या मागच्या काही खेपांमध्ये पाहत आलो होतो. पण त्या तळ्यापर्यंत कधी गेलो नाही.

आमच्यापैकी माझ्या भावाला हाइकिंगची फार आवड! त्याने उत्साहाने सरोवरापर्यंत जायचा प्रस्ताव मांडला! या उल्कापातामुळे तयार झालेल्या 'crater' मध्ये असलेलं हे सुंदर तळं जवळून पाहायची आम्हाला उत्सुकता होतीच. त्यामुळे आम्ही त्याला त्वरित दुजोरा दिला. बांगडी ठेवून त्यात पेन्सिलीने गोल काढावा असं रेखीव तळं, कधी हिरवं तर कधी मोरपंखी दिसे.

उन्हाळ्याचे दिवस, तेही विदर्भातले त्यामुळे रखरख ऊन. सकाळी लवकर मंदिरात पोहोचलो. गावापासून किंवा मंदिरापासून हे तळं बरंच खोल आहे. अशनी प्रचंड वेगात इथे आदळल्यामुळे एक मोठ्ठा टोपल्यासारखा खोलगट गोलाकार भाग झाला आहे. त्याच्या मध्यभागी सुबक असं हे सुंदर तळं! साधारण दीड किंवा पावणेदोन किलोमीटर त्याचा व्यास असेल. तळ्याला वेढून घेणारी दाट हिरवी झाडी आहे. पण जसजसं तळ्यापासून दूर येऊ तशी ही झाडी विरळ होत जाते. गाव ज्या उंचीवर आहे तिथवर आलं की मात्र अगदी उजाड वाटावा असा माळ.

आम्ही तळ्याकडे जाणारी पायवाट उतरायला लागलो. तळ्याला प्रदक्षिणा घालायची ठरवली तर तळ्याच्या गोलाकार काठाशी वेगवेगळ्या काळात बांधलेली आणि वेगवेगळ्या शैलीतली मंदिरे आहेत. आम्ही मात्र सरळ खाली तळ्यापर्यंत जाऊन परत यायचं ठरवलं. पायवाटेने गेलं तर दोन-अडीच तास लागणार होते. आम्ही हळूहळू नागमोडी पायवाट तुडवायला सुरुवात केली. झाडीतून वाट काढायला सुरुवात केली तसं वरून दिसणारं तळं दिसेनासं झालं. जुन्या आठवणी काढत, गप्पा मारत आम्ही सहज ती अवघड पायवाट तुडवत होतो. मधूनच झाडांतून

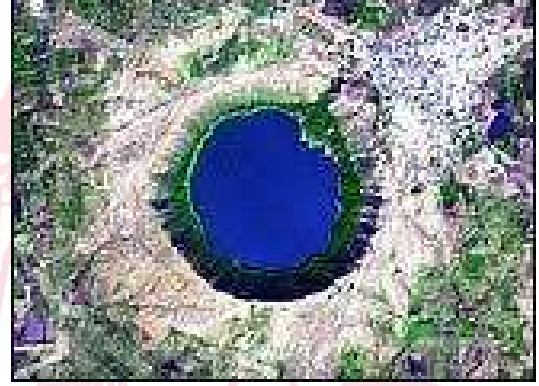
एखाद्या दुर्मिळ पक्ष्याचं दर्शन होई. हा भाग पक्षी अभयारण्य म्हणून पण ओळखला जातो. मधून मधून एखादं पक्ष्याचं पीस घे, एखादं रानफूल वेच, कुठे वेगळ्या आकाराचे रंगाचे खडे वेच असं करत आम्ही आनंदात वाटचाल करत होतो.

पण हळूहळू ऊन वाढायला लागलं. बराच काळ चालत असल्याने आता थकल्यासारखं वाटायला लागलं. ऊन मी म्हणत होतं. गप्पा मारत, थोडं थांबत तळ्याकडे वाटचाल सुरू होती. जमीन तापलेली. त्यातून जणू गरम झळा निघत होत्या. वरून बघतांना घनदाट वाटणारी झाडी खरं तर इतकी काही दाट नव्हती, बऱ्यापैकी विरळ झाली होती. आणि वर आभाळात मार्तंड अधिकाधिक प्रखर होत होते. आमच्या प्लॅनमध्ये लोणार ऐन वेळी उत्स्फूर्तपणे घुसडलेलं ठिकाण. त्यामुळे आम्ही हायकिंग शूज वगैरे अशा तयारीने आलो नव्हतो. घामाच्या धारा निघताहेत. अंगाची लाही होतेय अशी अवस्था. ज्या सुंदर दृश्याच्या ओढीने चालत राहावं ते तळंसुद्धा दृष्टीआड गेलेलं. चपला तुटण्याच्या मार्गावर. आणि पाणी संपत आलं. हळूहळू आमच्या गप्पा सुद्धा ओसरायला लागल्या आणि आम्ही नकळत निशःब्दपणे चालायला लागलो. कितीदा तरी मनात आलं, की बस झालं आता. आता परत फिरू, पण तरीही आम्ही एकमेकांना धीर देत नेटाने चालत राहिलो.

आणि अशा जणू अगणित काळ चाललेल्या पायपिटीनंतर एका वळणानंतर अचानक समोर आलं ते सुबक सुंदर तळं! निळाईत आकंठ बुडालेलं! आकाशाचं प्रतिबिंब सामावून त्याच्या निरभ्र निळाईला अजून गहिरा रंग देणारं निळंशार तळं. आणि त्या दृश्याने सगळे श्रम एका क्षणात निमाले. डोळे निवले, मन शांत शांत झालं. तळ्यावरून येणाऱ्या झुळकीनं तनामनाची

काहिली पूर्णपणे थांबली. आम्ही सगळे निःशब्दपणे त्या अतिशय सुंदर दृश्याकडे अनिमिष नेत्रांनी पाहतच राहीलो. आणि माझ्या मनात संदीप खरेंच्या कवितेच्या ओळी उमटल्या.

तसे उन्ह मार्गात होतेच माझ्या पदांशी भूमी तस होतीच माझ्या परंतु तुझे हात हातात आले व्यथांचे तळे गं निळेशार झाले.

उन्हातान्हात सोसलेल्या काहिलीची, आयुष्यातल्या खडतरतेची आणि त्यानंतर प्रियेला भेटल्यानंतर जी कवीची अवस्था झाली, त्याला मिळालेल्या गारव्याची, दिलाशाची ती अवस्था खरोखर मनाला भिडली. माझे संदर्भ पूर्णपणे वेगळे असले तरी कवीच्या मनाची अवस्था जणू पूर्णपणे जाणवली.

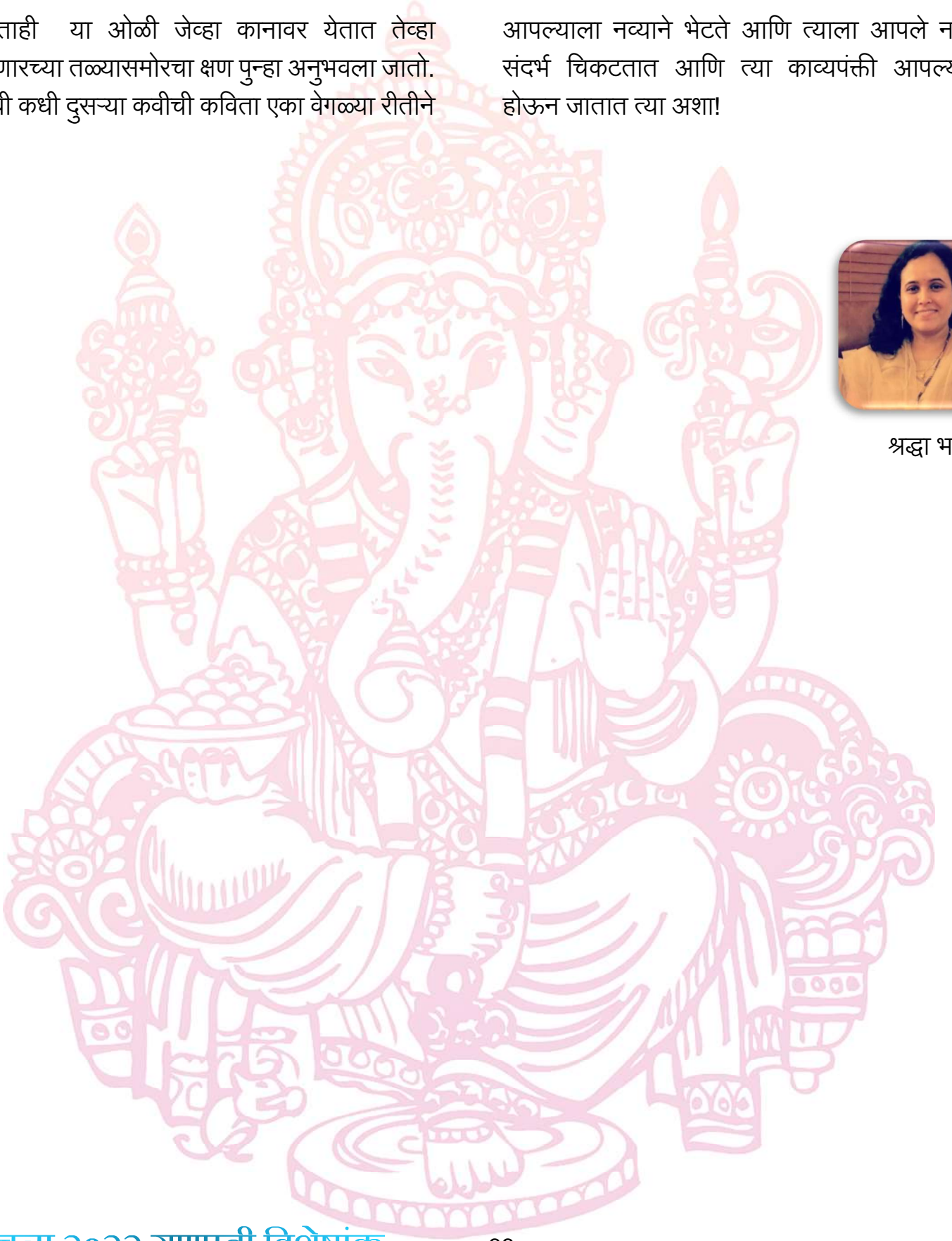

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

आताही या ओळी जेव्हा कानावर येतात तेव्हा
लोणारच्या तळ्यासमोरचा क्षण पुन्हा अनुभवला जातो.
कधी कधी दुसऱ्या कवीची कविता एका वेगळ्या रीतीने

आपल्याला नव्याने भेटते आणि त्याला आपले नवे
संदर्भ चिकटतात आणि त्या काव्यपंक्ती आपल्या
होऊन जातात त्या अशा!

श्रद्धा भट

स्थितिस्थापकत्व (Resilience)

Norman Garmezy हा University of Minnesota चा एक प्रसिद्ध विकासात्मक मानसशास्त्रज्ञ (Developmental psychologist) होता. आपल्या आयुष्याची चार दशके त्याने स्थितिस्थापकत्व (resilience) या विषयावर संशोधन केलं. त्या संशोधनानिमित्ताने तो हजारो मुलांना भेटला. त्या हजारो मुलांपैकी एक मुलगा मात्र त्याच्या मनामध्ये घर करून राहिला. हा मुलगा ऐक-दोन वर्षांचा असतांनाच त्याचे वडील घर सोडून गेले होते आणि आई होती मद्यपी (alcoholic). Dr. Garmezy त्याला पहिल्यांदा जेव्हा भेटले तेव्हा तो मुलगा जेमतेम ९ वर्षांचा असावा. दररोज तो शाळेत एक sandwich घेऊन यायचा: Sandwich म्हणजे फक्त दिसायला हो - त्या दोन ब्रेडच्या तुकड्यांशिवाय त्या सँडविचमध्ये अगदी काहीच नसायचं!. त्याच्या घरी जेवण बनवायला कोणी नव्हतं आणि खायलाही काहीतरी जेमतेम असायचं. पण या स्वाभिमानी मुलाला कोणाची दया नको होती किंवा त्याला त्याच्या आईच्या अयोग्यतेची चर्चा शाळेत व्हायला नको होती. म्हणून दररोज तो न विसरता शाळेत यायचा: चेहऱ्यावर स्मितहास्य आणि बॅग मध्ये "sandwich" घेऊन!

या स्वाभिमानी मुलासारख्या बऱ्याच मुलांवर Dr. Garmezyनी वर्षानुवर्षे संशोधन केले. या मुलांची विशेषता अशी होती, की ती सर्व मुलं, त्यांच्या आयुष्यात अगदी फार कठीण परिस्थितीतून गेली होती. पण अशा परिस्थितीतून येऊन सुद्धा काही मुलं चांगलीच यशस्वी

होतील याची Dr. Garmzey ना खात्री होती. कारण या काही मुलांमध्ये होतं स्थितिस्थापकत्व- Resilience!

Resilience वर संशोधन करण्यासाठी Dr. Garmezy नि अमेरिकेतल्या आर्थिकदृष्ट्या उदासीन (economically डिप्रेस्ड) भागातल्या बऱ्याच शाळांना भेटी दिल्या. या भेटीच्या वेळी Dr. Garmezy सर्वप्रथम शाळेचे मुख्याध्यापक, परिचारिका (nurse), आणि social worker यांच्या मुलाखती घ्यायचे. या मुलाखतींच्या वेळी सर्वांना Dr. Garmezy चा पहिला प्रश्न असायचा: "आपल्या शाळेत अशी मुलं आहेत का, ज्यांचं आत्तापर्यंतचं आयुष्य अत्यंत कठीण असूनही ते शाळेमध्ये विविध पद्धतीने चमकतायत?" Dr. Garmezy कडून या प्रश्नांची अपेक्षाच नव्हती कुणाला. कारण Dr. Garmezy च्या आधी आलेल्या सर्व संशोधकांना interest होता, तो वाया गेलेल्या (troubled kids) मुलांमध्ये.

तसं म्हटलं तर सर्व मानसशास्त्राचा पूर्वी हाच problem होता. मानसशास्त्राचे संशोधक नेहमी सर्व जगाकडे विकृतीच्या चष्म्यातूनच पहात असत. एखादा माणूस यशस्वी का झाला यापेक्षा कोणाचं डोकं का फिरलं यामध्येच त्यांना जास्त interest होता. Dr. Garmezy नी तो दृष्टिकोण पूर्ण बदलला. Dr. Garmezy नी दाखवून दिले, की अपयशाची कारणे शोधण्याऐवजी यशाचं गुपित काय आहे याचं संशोधन करणं जास्त महत्वाचं आहे. दुर्दैवाने, त्यांचं संशोधन पूर्ण होण्याआधीच त्यांना Alzheimers झाला आणि त्यांचं काम अर्धवटच राहिलं. पण विकासात्मक मानसशास्त्रज्ञ एमी वर्नर (Emmy

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

Werner) आणि जॉर्ज बोनानो (George Bonanno) यांनी Dr. Garnezy चं काम चालू ठेवलं.

Emmy Werner यांनी हवाईच्या ६९८ मुलांवर ३० वर्ष संशोधन केले. या सर्व मुलांच्या जन्माच्या आधीपासून ते तीस वर्षांपर्यंत त्यांच्या आयुष्यात कुठचे कुठचे सामाजिक, कौटुंबिक, आर्थिक किंवा मनोविकाराचे तणाव आले त्याचा Werner नी अभ्यास केला. यातील २/३ मुलं अगदी stable, सुखी घरामधून होती, तर बाकीचे १/३ "at risk" वातावरणात वाढलेली. Dr. Garnezy प्रमाणेच Dr. Werner नी सुद्धा निरीक्षण केलं, की या "at risk" मुलांपैकी ७०% मुलांना जरी बराच मानसिक त्रास होता तरी बाकीच्या ३०% मुलांना त्यांच्या आयुष्यात बरेच यश मिळालं होतं. थोडक्यात म्हणजे या ३०% मुलांनी त्यांचा stress चांगला सांभाळला होता. ही मुलं resilient होती.

अगदी वाईट परिस्थितीतून वाढलेली ही मुलं resilient कशी झाली? Dr. Werner च्या निरीक्षणानुसार असं समजतं, की यापैकी बऱ्याच मुलांना त्यांच्या लहानपणी चांगल्या आश्वासक (supportive) नात्यांचा लाभ घडला होता, चांगले विश्वासात्मक मित्र होते किंवा चांगल्या विचारांची घडण घालणारे शिक्षक मिळाले होते. पण या सर्व गोष्टींशिवाय (की या सर्व गोष्टींमुळे?) "at risk" असूनही यशस्वी झालेल्या मुलांमध्ये Dr. Werner नी एक आत्मविश्वास पाहिला. त्यांनी आपल्या लेखात लिहिले: "From a young age, resilient children tended to meet the world on their own terms...They were autonomous and independent...would seek out new experiences, and had a positive social

orientation...Though not especially gifted, these children used whatever skills they had, effectively..."

गेली काही वर्ष तर पूर्ण जगच resilience च्या संशोधनाची एक प्रयोगशाळा बनली आहे. गेल्या तीन वर्षात आपल्या सर्वांच्या आयुष्यात वाईट बातम्यांनी एकदम धुमाकूळ घातला आहे. COVID ने सुरु झालेला हा गोंधळ आता आर्थिक, सामाजिक आणि राजकीय क्षेत्रातही पसरला आहे. निसर्गसुद्धा "हम किसीसे काम नहीं असं म्हणून या गोंधळात सामील झाला आहे. युरोपमध्ये महापूर, भारतात उष्णता, कॅलिफोर्नियात wildfires आणि Texas मध्ये पाण्याचा दुष्काळ! तिसऱ्या महायुद्धाचे वारेही गतीने वाहतायत आता. जिकडे पाहावे तिकडे वाईट बातम्यांचा तमाशा.

पण आश्चर्याची गोष्ट म्हणजे, एवढ्या सर्व ओझ्याखाली सुद्धा बहुतेक माणसं वाकतात, पण मोडत नाहीत. ते आपल्या अंतर्गत राखीव शक्तीचा (internal reserve) उपयोग करून ही ओझी सांभाळू शकतात. बहुसंख्य लोकांमध्ये resilience असतो, फक्त हा resilience त्यांच्यामध्ये आहे, याची त्यांना कल्पनाच नसते! बऱ्याच संशोधनातून हे सिद्ध झालंय, की बहुतेक लोक (७५%), अत्यंत क्लेशकारक घटनेनंतर सुद्धा ४-६ आठवड्यात बरेच recover होतात.

आपण Resilient असणं म्हणजे असं नाही, की आपल्याला दुःख होत नाही, वेदना होत नाहीत. वाईट घटना घडल्यावर दुःखी होणं किंवा चिंताग्रस्त होणं हे नैसर्गिक आहे. खरं म्हटलं तर, वाईट गोष्टीविषयीच्या अशा भावना प्रतियोजक (adaptive) समजल्या जातात. या

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

त्रासदायक भावनांमुळे आपण, "काय झालं आणि त्याचा काय नक्की परिणाम होऊ शकतो?" याचा पंचनामा घेऊ शकतो. त्यामुळेच आपल्याला पुढचं पाऊल कधी आणि कसं टाकायचं याची तयारी करता येते.

वर्षानुवर्षाच्या संशोधनांमधून समजलय, की resilient लोकांची तीन प्रमुख वैशिष्ट्यं असतात:

१) ते कठीण परिस्थितीला एक आव्हान समजतात. त्या परिस्थितीशी सामना करताना काही छोटं-मोठं अपयश आलं तर त्या अपयशातून काय शिकता येईल यावर त्यांचं लक्ष असतं. यश-अपयशावरून ते आपली स्वतःची किंमत ठरवत नाहीत.

२) Resilient लोक आपल्या आयुष्याशी आणि ध्येयाशी वचनबद्ध असतात. आणि ही वचनबद्धता फक्त कामातच नाही तर नात्यांतही असते आणि मैत्रीतही असते.

३) Resilient माणसं कुठल्याही कठीण परिस्थितीचं प्रथम विश्लेषण करतात- What aspects in this situation do I have control over? What should I focus my efforts on to have the most Impact? त्यामुळे त्यांचा

आत्मविश्वासही वाढत जातो. माणूस जेव्हा ज्या गोष्टीवर आपला कंट्रोल नाही त्या गोष्टींची चिंता करण्यात वेळ घालवतो, तेव्हा तो हतबल होतो.

आपल्या मुलांना resilient बनवायचं असेल तर काही गोष्टी लक्षात ठेवणं फार जरूरीचं आहे:

१) मुलांच्या लहान- मोठ्या सर्वच गरजा पूर्ण केल्या तर त्यांना स्वतः शिकण्यासारखं काहीच राहणार नाही. त्यांची problem-solving ची क्षमता वाढणार नाही.

२) मुलांनी जर काही चूक केली तर "ती चूक का केलीस?" असं म्हणून त्यांना धारेवर धरण्याऐवजी, "आता ही चूक

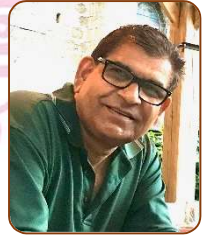
सुधारण्यासाठी काय करायला पाहिजे?" असं विचारणं जास्त बरं.

३) राग, लोभ, मत्सर आणि आनंद या सर्व सामान्य भावना आहेत. त्या भावना असणं हे चुकीचं नाही. पण त्या भावनांची निरोगी अभिव्यक्ती (healthy expression) करण्याचं मुलांना शिकवणं आवश्यक आहे.

४) आपली मुलं, आपण काय बोलतो यापेक्षा कसं बोलतो आणि काय करतो याकडे जास्त लक्ष देतात. मुलांना त्यांच्या भावनांवर ताबा ठेवण्याचा उपदेश करण्याआधी, आपण आपल्या भावनांवर किती ताबा ठेवतोय त्याकडे लक्ष देणं आवश्यक आहे. तसंच, स्वतः जर आपण मद्यपानावर नियंत्रण ठेवू शकलो नाही तर मुलांना त्यावर उपदेश करणं म्हणजे दांभिकपणा आहे. तुम्ही तुमच्या घरी साफसफाई करणाऱ्या माणसाला जेवढी माणुसकी दाखवाल, तेवढीच माणुसकी तुमचं मुलं त्यांच्या आयुष्यात दाखवणार हे नक्कीच.

५) लोकांना मदत करणं हे शिकवलं पाहिजेच पण काही परिस्थितींमध्ये लोकांकडून मदत घेण्याचं सुद्धा शिकवणं आवश्यक आहे.

थोडक्यात सांगायचं म्हणजे, Norman Garnezy च्या संशोधनातील त्या मुलांचं sandwich फक्त दोन ब्रेडच्या तुकड्यानीच बनलेलं नव्हतं: त्यामध्ये आत्मविश्वास होता, यशस्वी होण्याची तीव्र इच्छा होती आणि होती एक सकारात्मक विचारशीलताही!

डॉ. चंद्रगुप्त शशिशेखर वेदक, MD
मानसविचारतज्ज्ञ, शिकागो

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

रचना

संपादक

रश्मी चाफेकर

मुद्रित शोधन (मराठी)

डॉ. सुजाता महाजन

मुद्रित शोधन (इंग्रजी)

मयूरी जकाते

मुखपृष्ठ

अमृता जोशी

टंकलेखन

केतकी देशपांडे

मुखपृष्ठ, मांडणी आणि संकलन सहाय्य

आशिष नगरकर

शिप्रा अथणीकर

मिलिंद साली

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो २०२२

भारतासारखाच प्रचंड इतिहास आणि मायथॅलॉजी
असलेला दुसरा देश म्हणजे
“हेलेनिक रिपब्लिक” - म्हणजे ग्रीस हो !

ग्रीसच्या व्हर्च्युअल सफरीवर यायचे आग्रहाचे
आमंत्रण आहे भ्रमणगाथामंचाकडून सर्वांना!

केव्हा? - मंगळवार २८- जून
किती वाजता ? - रात्री ८ वाजता

लोकशाहीचा प्रथमपुरस्कार करणाऱ्या या
देशाची सफर घडवतायत -
"नगरकर कुटुंब"

मीटिंग लिंक -
[https://uso6web.zoom.us/j/89453283987?](https://uso6web.zoom.us/j/89453283987?pwd=Qkl4UVFnTzdiQVNpbzIhbnZBzNGRyZz09)
pwd=Qkl4UVFnTzdiQVNpbzIhbnZBzNGRyZz09
मीटिंग नंबर -894 5328 3987
पासकोड - bhraman

2022
गणपती महाराज, उत्सव मंडळी

MAHARASHTRA MANDAL CHICAGO

MMC 2022 GOLF OUTING

Sunday, July 31st, 2022 At 9 AM

Meadowlark Golf Course
11599 W 31st St., Hinsdale, IL 60523

MMC will arrange the food and water. Participants can buy
the drinks at the bar.

\$35 - Prepaid 9 Holes
For registration, please visit

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

वहीतलं पान

प्रत्येकाच्या वहीत असं
एक पान असायलाच हवं

ज्यावर मनातलं काहीही
अलगद रेखाटता यावं
{मनातलं अलगद उमटावं}

गप्पा गोष्टी कहाण्या
किस्से सांगण्यासाठी
पुन्हा पुन्हा जाता यावं

आनंद वा दुःख
सहजपणे व्यक्त
करता यावं

असावं ते पान
इतकं अथांग
ज्यामध्ये बुडून जाता यावं

असं पान जिथे
हसता यावं रडता यावं
पान उलटून पुढे जाता यावं
आणि पुन्हा परतता यावं

व्यक्त होता यावं आणि
अव्यक्त ही रहाता यावं

बंधनं नसावीत
शब्दांच्या मर्यादांची
आणि परवानगी असावी
पान कोरंही ठेवण्याची

भाग्यवान मी किती म्हणावे
व्यक्त होण्यास जे लागे
माझ्या वहीचे ते सुंदर पान
तुझ्या रुपाने मला लाभले

अश्विनी कुंटे

Gateway to the West!

St. Louis has one of the most special monuments in the USA that you might have seen while entering Missouri from Illinois. Can you guess what it is? If you said the Gateway Arch, you are correct! Today I'm going to the Gateway Arch to discover so many things, like the sports stadium near the Arch. I never saw that while coming here. Well, my journey is about to begin, wanna join?

This was our plan - we were to enter from the entrance in front of the Arch. Then we would watch a movie describing how the Arch was built and how it was structured. The movie was at 4 p.m. Our tram ride was at 5 p.m., so, if we had time after the movie, we would explore the place. At 5 p.m., we would venture to the Arch and look through the windows at the top.

We entered the entrance and went to the theater in which we were going to see the movie. The movie described how the Arch was built and the timeline of its start and finish. The construction started in 1962 and completed in 1965.

The basic structure is of triangles made of steel, welded together to make an

arch shape. The finished Arch is 630 ft. tall! The strategy, the builders used to build the Arch, was to start at both ends of the Arch and build up until it was tall enough to start joining the ends.

Next step in our plan was to venture into the Arch. We went to the south tram because the north tram was closed. We got green boarding passes with a cart number on it. Our's was cart #8. A tour guide led us to a place which had more information on what happened to the Arch between 1961 and 1968.

Then, we took a photo of ourselves with the Arch in the background. After taking the photo, we stood in front of our tram cart door waiting for the previous batch to come through. Once the doors opened and the previous batch came out, we sat in the cart and took photos of us being inside the cart. The doors were see-through so we could see all the stairs and welding lines of the triangles from the cart while climbing the Arch.

The cart stopped after 4 minutes; we were 630 ft. above the ground! We climbed the stairs to the very top and saw an amazing view

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

below the Arch, and that's when I saw that sports stadium. I think it was a baseball stadium.

It was time for us to go back down the Arch; so we sat back in our cart #8 and went ZOOM, down in 3 minutes. After the ride, we were looking to see what to do next. Yay... we

saw the gift shop and I bought a keychain with the Arch on it.

My journey to the Arch ended here, but I'm sure I'll have many more adventures like this. I really enjoyed the Arch and the tram ride. If you ever go there, I hope you'll enjoy too. See you on my next trip.

Prisha Athanikar

Recipe: कढी गोळे

साहित्य –

- ✚ हरभरा डाळ- एक वाटी
- ✚ दह्याचे ताक- एक लिटर
- ✚ कढीपत्ता, आले, लसूण, हिंग, जिरे, मीठ, तिखट, हळद, मिरची, कोथिंबीर

कृती –

- ✚ हरभरा डाळ दोन तास भिजवून घ्यावी.
- ✚ मिक्सरमध्ये भिजलेली डाळ, जिरे, आल्याचा तुकडा, लसूण पाच कळ्या, कढीपत्ता, मिरची, जिरे, हळद, तिखट, मीठ घालून पाणी न घालता, थोडे जाडसर वाटावे. त्या मिश्रणाचे लहान गोळे करून तेलावर शॅलोफ्राय करावे.

कढी कृती –

- ✚ ताकात एक मोठा चमचा बेसन व मीठ घालून नीट मिसळून घ्यावे.
- ✚ पातेल्यात दोन चमचे तूप घालून ते थोडे गरम झाल्यावर त्यात एक चमचा जिरे, हिंग कढीपत्त्याची फोडणी करून ताक त्यात घालावे.
- ✚ कढी चांगली गरम झाल्यावर त्यात कढी गोळे घालावेत.
- ✚ गोळे मऊ शिजेपर्यंत कढी उकळू द्यावी.
- ✚ कढी गोळे तयार! डिशमध्ये सर्व्ह करतांना त्यावर कोथिंबीर घालावी.
- ✚ पोळी, भाकरी, भात कशाच्याही सोबत खूप चविष्ट लागतात. 😊 👍
- ✚ आवडत असल्यास ह्यावर ठेचलेला लसूण व तिखटाचे तेल घातले तर त्याची मजा काही औरच.

Recipe: शाही तुकडा

साहित्य –

✚ दूध, ब्रेड, साखर, ड्राय फ्रुट, वेलची पूड, जायफळ पूड, तूप.

कृती –

✚ दूध खूप आटवून त्याची रबडी तयार करून घ्यावी.

✚ त्यात आवडी प्रमाणे साखर घालावी.

✚ स्वादासाठी वेलची व जायफळ पूड टाकावी.

✚ हवे ते ड्रायफ्रुट्स घालावेत व फ्रीजमध्ये ठेवावी.

✚ ब्रेडचे दोन काप करून तुपात शॅलो फ्राय करून घ्यावेत.

✚ सर्व्हिंग प्लेट मध्ये ब्रेडचे काप ठेऊन त्यावर थंड रबडी घालून वर ड्राय फ्रुट्स घालून सर्व्ह करावी. 👍

✚ कुछ मीठा हो जाये! 🧑🏻 🧑🏻

वृषाली खेकाळे-कुलकर्णी

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो २०२२
॥ इतिहास मंच ॥
प्रस्तुत करत आहे

विषय: "अवध" - लखनऊची कहाणी
व्याख्याते: श्री. झंकार गडकरी

वेळ: शुक्रवार, १५ जुलै २०२२ रात्री: ८:०० - ९:३० (शिकागो स्थानिक प्रमाणवेळ)

awadh
अ+वध = जहा हत्या नहीं होती!!!!
.... Where there is no killing....
Story of Lucknow
By
Jhankar Gadgil
Managing Consultant
asku CONSULTING

(Join us live via MMC zoom or catch up later on YouTube at MMC Itihas Manch)
आयोजक: चेतन रेगे, माधव गोगावले, उल्का वगसरकर, प्रसाद अथणीकर, शलाका रेगे, अतुराधा केळकर

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो २०२२ भ्रमणगाथा मंच

Camping September

वृक्षवल्ली आम्हा सोयरी म्हणतात इथेही कॅम्पींगला जातात तेव्हा ! तर अशा या अमेरिकेतल्या वारीला यायचे आयहाचे आमंत्रण आहे भ्रमणगाथा मंचाकडून सर्वांना! कॅम्पींगचा श्रीगणेशा करायला येणार आहे - प्रसाद अथणीकर!

Tuesday, 27th September @ 8:00 PM
Zoom Link In Group Description

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो २०२२
॥ इतिहास मंच ॥
प्रस्तुत करत आहे

विषय: मराठ्यांचे २७ वर्षांचे स्वातंत्र्य युद्ध (१६८० - १७०७)
व्याख्याते: श्री. झंकार गडकरी

वेळ: शुक्रवार, २२ जुलै २०२२, रात्री: ८:०० - ९:३० (शिकागो स्थानिक प्रमाणवेळ)

मराठ्यांचे स्वातंत्र्य युद्ध
By
Jhankar Gadgil
Managing Consultant
asku CONSULTING

(Join us live via MMC zoom or YouTube at MMC Itihas Manch)
आयोजक: चेतन रेगे, माधव गोगावले, उल्का वगसरकर, प्रसाद अथणीकर, शलाका रेगे, अतुराधा केळकर

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

The Nature's Glory

The mountains have some high peaks,
The snow shows the glory of these
moments, and the sun shines
Like a war against the snow and the
mountains.

The sky and the stars are shooting down
Like cannon balls and arrow.
The snow melted by the enthusiasm of the
sun;
The mountains jumping to fight the sun;
At last, the war ends and
Nature is formed.

We fill in the gap between the earth and
the skies.
Mother nature looks over us as our time
flies.

But we became rude and so over-
confident,
We challenged mother nature and had to
face her brunt.

So just to make things clear she shed her
kindness,
She rained her wrath on humanity with a
deadly illness.
We sure were brought to our knees in
these past years.
Hope we learnt from it and it should stay in
our fears.
We should never take it for granted and
unleash her fury.
Just give her Love and Care and then
bathe in Nature's Glory.

Aadiraj Sameer Kulkarni

शब्दकोडे

१		२		३		४		५		६
				७						
८						१०	९			
				१०	११					
१२	१३		१४			१५	१५		१६	
			१७							
१८						२०	१९			२०
				२१		२२				
२३		२४				२६	२५			
				२६						
२७						२८				

उभे शब्द

१. आकाश
२. कणीदार, दाणेदार
३. घाई, गडबड, त्वरा
४. ग्लानी, चैतन्यहीनता
५. दोष, काळिमा
६. उपेक्षित
११. जी. ए. कुलकर्णी यांचा कथासंग्रह
१३. भार, पदार्थाचा जडपणा
१४. फसवणूक, खोटेपणा
१५. मनुष्य
१६. लिहिणारा

१८. मोठा प्रयत्न, परिश्रम

२०. स्वच्छ, लखलखीत
२१. बारीक सारीक बाबी
२२. राजदूतावास
२४. होम, अग्नीत आहुती देण्याची कृती
२५. जागृतावस्था, पहारा

आडवे शब्द

१. कोतवाल
४. इतरांच्या मनातील विचार सहजपणे ओळखणारा
७. एक प्रकारच्या शेंगा, याची भाजी करतात

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

८. मधुर, सुरेल
९. सर्वोच्च, जास्तीत जास्त
१०. सापाचे विष, वाईट बोलणे
१२. न मोडता वाकणारा
१५. रक्ताचे नाते नसलेला पण मनाने ठरवलेला,
उदा. भाऊ
१७. मल्ल, कुस्तीबाज
१८. तळहाताजवळील हाताच्या सांध्याचा भाग
१९. उत्तम दर्जाचे
२१. मानसिक दडपण
२३. जल अथवा वायूचा ओघ
२५. मुलीचा पती

२६. थंड, गार
२७. निर्माणक्षम
२८. भांडखोर, हुज्जत घालणारा

अभिजित रायरीकर

Nyaasah Care for Senior Citizens

Our 4 pillars

EMPATHY	ENGAGEMENT	ENTERTAINMENT	EMERGENCY
A proxy child who checks on your physical/ mental well- being and helping you say goodbye to loneliness through one-to-one interaction	Infusing simple technologies to make life convenient in terms of paying your regular utility bills, ordering groceries and medicines amongst others	Maintaining the zest in life by looking forward to interaction with like-minded senior citizens for group activities like musical events, discourses, picnics and weekend games	A 3-tiered Emergency Response System that activates within minutes, evacuating you to safety and ensuring appropriate medical attention

Empowerment: Providing employment to middle-aged women with strong family value systems & a deep sense of social duty to play the role of Saathis (Care Givers)

For details Call Us at 91-9082187527 Visit us on : www.nyaasahcare.com

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

ऑसम पॉसम

शुक्रवारची संध्याकाळ आठवडाभर काम करून तर कधी न करुनही ही वेळ म्हणजे अमेरिकेतल्या मंडळींची, निदान पुरुष मंडळींची हक्काची आणि मजा करण्याची संध्याकाळ. तरुण मंडळी पार्टी- थिएटरमध्ये आणि आमच्यासारखी मंडळी घरीच टीव्ही - गप्पात रंगतात. मी पण नुकताच जेवून सोफ्यावर स्थानापन्न झालो आणि टीव्हीवर सोनी किंवा झी टीव्ही सर्फिंग करत होतो. सौ. स्नेहा बेसमेंट मध्ये वॉशरमधले कपडे ड्रायरमध्ये आणि ड्रायरमधले टोपलीमध्ये काढत होती. तेवढ्यात तिला बेसमेंटच्या खिडकीतून काच वाजल्याचा आवाज आला, आणि पाहते तो चक्क दोन डोळे तिच्याकडे पहात होते. तिने जवळ जाऊन पाहण्याचा प्रयत्न केला, आणि त्याचबरोबर मला हाक मारली. दोन-तीन हाकांनंतर काहीतरी विशेष असणार म्हणून मीही खाली गेलो.

स्नेहाने मला खिडकीकडे पहायला सांगितले, आणि आधी नजरेत भरले ते दोन आर्त डोळे. त्यावेळी त्या तपकिरी पांढऱ्या डोळ्यात इतकी करुणा, इतकं आर्जवीपण होतं, की पाहणाऱ्याच्या थेट मनाशीच नातं जुळावं. आम्ही जवळ जाऊन काय प्राणी आहे ते पाहू लागलो. लांब उघड तोंड, दोन पांढरे आणि टोकीदार दात, छोटे लांबट डोकं, छोटे कान. मला वाटलं हे छोटं कुत्रं असावं कुणाचं तरी. अर्थातच खिडकीच्या काचेतून त्या प्राण्याचं तोंडच दिसत होतं, बाकी शरीर स्पष्ट दिसत नव्हतं. स्नेहाला मात्र तो कुत्रा असेल असं पटलेलं दिसत नव्हतं.

इथल्या घरांना तळघर किंवा Basement करण्याची पद्धत आहे. त्यामुळे घरात वापरण्याची जागा डबल होते. आणि Washing - drying मशीन, आणखी

स्नानगृहे, पाहुण्यांसाठी वेगळे स्वागतकक्ष तयार होतात. हे सारे जमिनीच्या पातळीखाली असल्यामुळे त्याला उजेडासाठी ज्या खिडक्या असतात त्यातून प्रकाश यावा म्हणून खिडक्यांच्या भोवती चार फुटांच्या विहिरी बांधतात. त्यातून प्रकाश छान येतो. आम्ही या प्रकाश झरोके आणणाऱ्या विहिरीवर पालापाचोळा उडून विहीर भरू नये म्हणून त्यावर प्लॅस्टिकचे चार फुटी झाकण घातले होते. त्यामुळे प्रकाश आत येतो पण कचरा येत नाही.

झालं असं, की ते कचकडी आवरण कुठे कोपऱ्यात थोडं वाकलं. आणि त्या सहा इंचाची गॅप झाली. हा प्राणी काहीतरी खायला मिळेल म्हणून त्याने आत उडी मारली. अर्थात चार फुटी वर उडी मारणं त्याला अवघड, आणि त्यात ते प्लास्टिकचं झाकण. त्याला बाहेर पडता येत नव्हतं. ते दिवसही थंडीचे, तापमान ३० डिग्री म्हणजे बर्फ पडताना असतं त्याच्या आसपास. भुकेला त्या थंडीत किती दिवस असेल? आम्ही घरात दोघेच असल्यामुळे चार-चार दिवस तळघरात जाणं होत नाही.

आम्हाला दोघांनाही त्या प्राण्याची खूप दया तर आलीच, पण त्यानं नजरेने साधलेल्या संवादामुळे त्याला वाचवलंच पाहिजे असं वाटलं. स्नेहाने लगेच तो उपाशी असेल म्हणून बाहेर थंडीत जाऊन हळूच लांबून ब्रेडचे तुकडे त्याला टाकले. मी प्राणी कल्याण किंवा जनावरे बचाव संस्थेचा फोन शोधायला लागलो. अर्थात शुक्रवारी रात्री आठ वाजता अशा स्वयंसेवी संस्थेचा फोन कसा मिळणार? मी आपला घरापासून अगदी जवळ अर्ध्या फर्लागावर असलेल्या अग्निशामक दलाच्या कार्यस्थळाला फोन केला. त्यांचे उत्तर आलं, आम्ही

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

फक्त फायर इमर्जन्सीजच घेतो. मग त्यानेच Police non-emergency ला फोन करायला सांगितला. आम्हाला दोघांनाही या थंडीत हा उपाशी असहाय्य प्राणी आता मरणार की काय म्हणून तातडीने काही करावं असं वाटत होतं. दोन प्रयत्नांनंतर पोलीस फोन लागला. आणि ऑफिस ड्युटीवरच्या महिलेने तासा-दोन तासात पोलीस ऑफिसर येईल असं आश्वासन दिलं, आणि फोन-पत्ता नीट लिहून घेतला.

आमची दोघांची घालमेल चालूच होती. त्यात स्नेहानं घातलेला ब्रेड या प्राण्यांना खाल्ल्यामुळं थोडसं हायसं वाटत होतं. आम्ही सारखं खाली वर करत होतो. आणि त्याच्याकडे पाहत होतो. तो ठीक आहे म्हणून खात्री करत होतो. तासाभराने घराची बेल वाजली आणि दारात होता पोलीस ऑफिसर.

इकडचे पोलीस तसे ६-६' खूप उंच, तगडे आणि उत्तम शरीरयष्टीचे असतात, आणि त्यांची सहज जरब बसते. मी अभिवादन करून त्याला ऑफिसर म्हणालो, आणि घरामागच्या भिंतीकडे त्या खिडकी विहिरीकडे घेऊन गेलो. पोलीस ऑफिसरकडे छान मोठी विजेरी असल्यामुळे आम्ही त्या प्राण्याला लांबून स्पष्ट पाहू शकलो. मी ज्याला कुत्रा समजत होतो, त्याला ऑफिसरने लगेच ओळखलं. तो होता जंगली प्राणी Possam (लांडग्यासारखा असणारा आणि तोंड-डोक्याच्या मानाने धडाचा आकार चांगलाच मोठा असणारा) मग ऑफिसरने मला एक पाच फूट उंचीची फळी आणायला पिटाळलं. आमच्याकडची फळी दोन फूट रुंद. ऑफिसरला वाटलं त्या प्राण्याला दोन बाजूला फळी धरून वर यायला ती फळी जास्त रुंद आहे. मग आम्ही आमची शिडी Aluminum ladder काढली

आणि त्या विहिरीत ठेवली- ऑफिसरने चांगलीच मदत केली.

त्यावेळी ताबडतोब तो प्राणी बाहेर आला नाही, त्यावेळी ऑफिसर म्हणाला, “पाहूया सकाळपर्यंत, नाहीतर मी पुन्हा आमची शिडी घेऊन येईन सकाळी.” असं म्हणून ऑफिसर निघून गेला.

आम्ही अजूनही थोडी काळजी थोडं कुतहूल म्हणून दहा-पंधरा मिनिटांनी त्याला पाहायला जात होतो.

अर्ध्या तासाने तो शिडीची एक पायरी चढल्याचं स्नेहाने पाहिलं, पण तो बसून होता. आणि तासाभरातच स्वारी शिडीवरून चढून आपल्या घराकडे जंगलात पसार झाली होती. आमच्या थोड्या प्रयत्नांनी त्याला जीवदान मिळालं होतं.

मी कुतुहलाने Possam ची माहिती मिळवली. हा प्राणी घाबरला किंवा कोपऱ्यात अडकला तर तो माणसांवर हल्ला करू शकतो आणि शिवाय त्याच्यामुळे रेबीज हा असाध्य आणि दुर्धर मृत्यू देणारा रोगही होऊ शकतो. आम्ही त्याला वाचवण्यात खोटा शूरपणा दाखवला नाही हेच बरेच झाले. त्यात आम्हाला भूतदयेचं मोठं समाधान होतं आणि लक्षात राहिला तो त्या मुक्या प्राण्यानं आपल्या नजरेने आमच्याशी साधलेला आर्त शब्दावीण संवाद.

डॉ. सुरेश तलाठी

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

7 Days of Sunshine

Day 1 - I woke up, thinking it was a cloudy morning, and I was right! But that doesn't matter right now! What matters is I'm having fun, and I am having tons of fun right now! I went through O'Hare airport, into a plane! My plane was American Airlines, and it was sort of fun! At first, I was supposed to sit at the window seat, with a stranger in between me and my mom. And my dad had a seat in between an old man and an old woman, but the old man didn't want to sit, so my dad sat in the middle. Then, a young girl came and my dad requested her to sit in another aisle, with the old man and woman and she said yes. Then after, we switched seats and I was in the middle since it was final. Obviously, it was more comfortable to sit between my parents, but I got sleepy. I tried sleeping to the plane's humming, but it just wouldn't work. So, my mom offered me her air-pods since I didn't bring my headphones to watch anything on the plane. I watched a movie for like about 20 minutes but then I got bored again. I gave my mom's phone and air-pods back to her, and then she started watching. I started thinking about what it would be like to go to NASA, Universal Studios and Disney World. I just can't wait! I also keep checking the time to see when we

would land, because I want to see the beauty of Florida. I think it has beauty, does it? Would Miami airport look any different than O'Hare airport? I have so many questions in my head, it just seems impossible for anyone to answer them. I'll just have to wait and answer them myself!

Day 2 - It already passed, but it was so fun! I even bought some souvenirs from Disney World, Orlando Florida — I think I brought some free badges and a cute little Minnie Mouse headband. I literally wore the headband and badge the whole time, once I bought it of course! First, we did a light ride, a kid's ride, a carousel. But the fun part was, my parents were sitting with me! I know, I know, but it was so much fun because here, I was the experienced one on the ride, as they are usually the experienced ones. Then, it started raining, like always. It wet my crocs and my parents' crocs. We had to wear ponchos. In the rain, we did the Under the Sea ride. Perfect for the wet ride, rain! Am I going too fast? Well, don't get mixed up because here is the next one! My dad doesn't really like thrill rides, or roller coasters because, I believe he is scared. My mom loves thrill rides and since I had never been on one, I had no idea what it would be like! So obviously, I went with her.

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

Sorry, I did not know I skipped at least two rides—we did the up and down Dumbo ride, and the Barnyard thrill ride? Oh yeah, that! It was only 1.5, so it was too slow for me, but not for my dad! He was scared the whole time, so there was no chance he would be coming with us. Me and my mom were so excited, and there was a 1 hour wait. Sadly, 30 minutes in waiting, it started raining heavily. A downpour...? Not exactly, but sort of. Ha, luckily the rain didn't last long for me, because me and my mom went inside. My mom started teaching me how to ride a roller coaster, because we both thought our turn was here. But no. 1, 2, 3, 4, 5, 6 rows of people were in a line that looked so crowded, it felt like we would never be there. When we were in our 3rd row, it was already past 1 hour. Disney World said it was 1 hour wait, but it turned out to be 1 hour, 30 minutes wait. Finally, we reached, and I sat in it. But don't get scared yet, cause I know I am scaring you. Okay, so I buckled up my seat, more likely pulled the bar, and then a worker came and asked everyone if it was tight. Yes, it was, but oh boy! I knew something was coming for us. And plus, I was the first one who had to experience this because I was the first one in the roller coaster car — I think that is what it is called. Then, the roller coaster started speeding. It was not at all scary at first, but then when we went in the dark, only with

white stars, I could see nothing! Where are we going? I had asked myself so many questions. I felt like I would not make it. I didn't even know where I was going in pitch black! It was such a creepy ride, and too fast. I suddenly wished I was with my dad. I didn't know if I was going to survive, neither did my mom! She kept touching my head to make sure I was still there. I had almost fallen off that edge of the roller coaster ever since it turned, and I never, ever want to go again! Any thrill rides? No sorry, that was 3 and there is no way I would be able to do a 3.5, 4, 4.5 or a 5. Maybe my mom can go alone next time. After that we did the jungle rides, haunted house, watched the fireworks that had really nice effects, yeah.

Day 3 - Today, I went to NASA, well, as some of you must know, Kennedy Space Center is where rockets get launched — and it was so fun to be standing at the exact same place, seeing the rocket that is going to be launched on April 3rd or is it May 3rd? Gosh, I have a bad memory. Okay, though I didn't get to see it closely, I saw it. Okay, so I'll start from the beginning. First, we got information by watching a lot of videos and then gathering information by reading the objects. We all touched the rock that was 3.7 billion years old! It is even older than the first human ever. Then later, we did not do so much but we did watch a really nice 3D documentary of

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

asteroids. I really don't have much to say because the day was short then, but my parents gave me a surprise treat! CHIPOTLE! I love chipotle.... yum yum...! To continue, I got a nice NASA keychain! Now I am going to hang it on my backpack once I get home. Woohoo I am so excited for the next park Universal Studios!

Day 4 - Okay, time to get hooked because it is going to be a fun adventure to read this! I went to the Universal Studios, as you might watch Universal movies or maybe you are watching one right now! There was a big crowd, or rather should I say huge, maybe a bit bigger than Disney World! I saw people from almost all states in the park. Everything was so fun! We did the transformers, and the best part was it was a ride but it was not dangerous! You know why? Because we were not moving, it was just a feeling of the 3D screen moving. We did a lot of rides like that. We also watched a nice live performance of animal actors that was really funny! I got to see Greta the dog who was in the Spider-man movie! THE EXACT DOG, NOT ANOTHER ONE!! And Rodney, another dog, was really funny. He was playing dead for like 5 minutes until the trainer said "Rodney is dead!" and it was pretty funny! But the most memorable ride was the Harry Potter one. Now, if you are a Harry Potter fan (even if you are not) please read this! As we

were going inside the Harry Potter city, I saw a wand shop. Exactly like the one they showed in the movies. And plus, the wand came in this pretty case, and came with it a letter. Well, you know me! I wanted it, so I asked my parents. Things started to go down a bit. I started feeling left out to see all these kids holding a wand and me? No, I don't have anything. I suddenly wished that I had brought my wand that I have at home. Then after a long explanation I finally realized that the wand was no different than mine. Sure, maybe those wands must be more wood-detailed while mine only has black lines, but it does the same things. And by the way, I am creative... So, can't I decorate my wand however I want? Those wands didn't even light up, and I have finger lights that I can use for magic! I am going to sing a creepy song: Blue for ice and water, red for little fire, green for pretty nature, white for scary thunder. Pretty creepy? Yeah, I thought so. Also, did I mention we got stuck in the Harry Potter ride? It felt like it was part of the ride, but it wasn't. Now don't get shocked, but I didn't like the Harry Potter ride so much. The Simpson ride is as long as that and it was colorful and fun! I really liked it. All the rides in Universal Studios were great, and it was pretty surprising that we completed almost all the rides in such a big crowd, except Riptide Rocket of course. It was so scary to see those

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

people go up and down. It is a great theme park, and you should really go there to visit it! AMAZING animation for the “Bourne Stuntacular” play, check it out, you will love it!

Day 5 - Oh... where were we again? Oh right, Miami Beach! It was so hot, and I was excited to be on the beach. I mean, “THE BEACH” not a lake or a pond. I haven’t been on an “ocean” beach for like 7 years. Last was in California. The waves were so soothing, and I even buried my dad’s feet in the sand! It was sort of funny! Then, with my parents, I started to build a sand castle. That’s when I saw this man with a stick thingy who was making 2 pyramids in 2 minutes! And me? Well, it took at least 1 hour. I never ever made it. Also, did you know there was a guy that had a coconut behind him? Well, when he left, I held it and there was no water in it. So, I found another coconut and there was plenty! I love coconuts. Palm trees and coconut trees look so similar, right? It was amazing. Oh my gosh! Did I tell you? Of course, I didn’t. I SAW A SHARK. Hard to believe? Yeah, you should check my blog videos. Hey, why am I saying a shark? I saw 2 sharks! They were not the Great Whites, but they were dangerous small sharks, probably looking for food, like fish. I still don’t understand why they need to go far away when fish are literally surrounding them. Eh, that’s what life is, right? Everybody was crowding up like it was a live show at

Universal or something. Staring at the water, I personally was so desperate to see the sharks, I thought all the waves were sharks! Yep, the same thing happened when I watched the shooting stars. Every normal star was a shooting star, every wave was a shark. It was a fun experience.

Day 6 - Woohoo! It is such a long drive to the Key-West — the southernmost part of the United States! On the way I saw amazingly turquoise water, and plus, turquoise is my favorite color! It is such a nice color, especially on water, don’t you agree? In the water there were green and pink circles and lines, but I guess it was just coral reef. Oh, sorry, I know this is off topic but did you know coral reefs are animals but they look like plants? Weird but true. Okay, back on topic. Time to put your- I mean, my thinking cap on. Hmmm.... What did we do...? Oh yeah, we also bought a couple of magnets, we saw the cruise ship... Oh yes! Parasailing, how could I forget that TERRIFIC moment? It was 20 minutes in total, since each ride was 5 minutes and there were 4 groups of people. We were the first ones to parasail on our boat. It was amazing! We went high up and up, and soon we could see the whole island! 1000 feet up! Then, when they pulled us down, at first nothing happened, only our feet touched the fantastic Atlantic Ocean, but then, sure, my feet touched the ground, but I tasted the

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

Atlantic Ocean since it came in my mouth! There, I got my answer. I guess you don't know what I am talking about. So, earlier in the morning I asked my dad "are oceans saltwater or freshwater?" And well, I got my answer quite literally. It was pretty funny though! It was really nice, even though it was extremely hot in the beginning.

Day 7 - Hard to believe, but talking about it from the start, we have reached the end. Our trip is over. Well, I did get a little homesick!

I really hope you all felt the experiences I had in-person. Oh, also, don't worry about the end. I will go to many other places this year, and maybe you will too! Where I am going is a secret for you, so you should look forward to the next experience you will imagine wherever you are! I just can't wait for the next place I will go! Too-da-loo!

Tia Thatte

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

ESTATE SOLUTIONS
You Ask, We Do The Task!

Worried about buying
or selling properties?

kw INFINITY
KELLERWILLIAMS
ASK YOUR REALTY PARTNER

Experienced
in dealing in out of
State properties

HURRY, BOOK AN APPOINTMENT!

YOU ASK, WE DO THE TASK!

If you have any questions related to property,
ASK SANJAY

SANJAY MARATHE
Real Estate Broker

(630) 915-2970 (Cell #) (630) 778-5800 (Office)
608 S Washington St #100, Naperville, IL 60540
www.askmrealty.com sanjaym@kw.com

Search for homes from cell phone
TEXT: KWS8KPH TO: 87778

Archana Paranjape
real estate broker

630.854.9137
arch@atproperties.com

@properties

Stop looking, start finding®

Your Neighbor Your Realtor

If you have any real estate buying,
selling or rental needs in the
Chicagoland and surrounding suburban
area, then feel free to contact me!

I will be more that happy to help you
find your perfect home!

Archana Paranjape
Cell: (630) 854 9137
Email: arch@atproperties.com

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

बाप्पा मोरया रे

बाप्पा, आत्ता आलास आत्ता गेलास
मराठी मनाला नेहमीप्रमाणेच हुरहूर लावून
पण मला पडलेले काही प्रश्न, काही कोडी सुटत नाहीत.

घरात तू सुखकर्ता, तू विघ्नहर्ता,
दुष्टांचा संहारकर्ता, विद्येचा अधिष्ठाता
मन प्रसन्न करणारी लोभस रूपे तुझी
मनःशांती देणारे नामस्मरण तुझे
बुद्धिचातुर्याच्या प्रेरणादायी कथा तुझ्या

एवढे सगळे असताना, तू घराबाहेर रस्त्यावर
हजारो दादांच्या हाती असा असहाय्य का होतोस?
का सहन करतोस तू हे अत्याचार?

सुपासारखे तुझे कान, सूक्ष्मतम आवाज ऐकणारे
पण त्यांना वाटते लाखो वॅटचा ठणठणाट केला
तरच तुला कळेल 'आव्वाऽज कुणाचा'

एवढी मैदाने ओस पडली आहेत
पण त्यांना वाटते लोकांनी थुंकल्या-मुतल्या
अपवित्र रस्त्यावर
रहदारीची अडचण केली तरच
तू वैभवशाली दिसशील

तू बुद्धीची देवता, गणांचा नायक
पण हे सारे तालमीतले पहिलवान
मारुतीची उपासना सोडून
तुझ्या नावच्या उत्सवात चरबी कमावतात

लोकांना चालायला रस्ते नाहीत
पण दर शंभर फुटावर
एकेका टोळीने वेगळी चूल उभारली आहे
प्रत्येकांना वाटते तेच तेवढे मोठे,
बाकीचे सगळे 'मोड्डं खोटं'

गणेशोत्सव प्रशालेत दादागिरीचे शिक्षण घेऊन
कोपऱ्या-कोपऱ्यावर
'फ्लेक्स' वर दात विचकून हसणारे
होतकरू पुढारी 'मसल' फ्लेक्स करतात
जनता मात्र मनातून टरकते
यांची 'स्वागतोत्सुकता' पाहून

आमचाच गणेश नवसाला पावतो
अशी हवा पसरवतात हुशार मंडळे
नारळांची मोठी रास रचून
भोळ्या बापड्या बायका तास न् तास उभे राहून
मंडळालाच पावतात

साधी सुधी माणसं धक्के खात सजावट पहातात
स्वप्नरंजन करून घेतात
श्रीमंत मात्र सोन्याचा मुकुट देऊन भाव खातात
नट अन् राजकारणी आले की
मंडळे करतात त्यांचीच आरती

जय गणेश म्हणत
तुझ्या नावाने व लोकांच्या पैशाने
काढतात आपापला 'फेस्टिव्हल'
तू आहेस तिथेच, पण हे गब्बरसिंग

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

विसर्जनाला निमूटपणे जातात मानाचे गणपती
पण यांचे मानापमानाचे खेळ चालूच राहतात
दुसऱ्या दिवशी सूर्य कलला तरी

का सहन करतोस तू
महा-बोंबल्यांच्या भिंती, गुलालाचे ढग,
दारू पिऊन नाच,
दादागिरी अन् सामन्यांवर दहशत?

परत एकदा अवतार घेशील का रे बाप्पा?
परत पावित्र्य आणशील का रे बाप्पा?
या दादा-भाईंच्या विळख्यातून
सर्वसामान्यांना सोडवशील का रे बाप्पा?

सुधीर कुलकर्णी

प्रवास: मृत्यूच्या दाढेतून

मंडळी, खालील लेख हा तमाम वाचकांना माझा स्वानुभव शेयर करण्याच्या उद्देशाने लिहिला आहे. त्यावर अधिक चर्चा करू इच्छुक असलेल्यांसाठी माझा फोन नंबर लेखाअंती दिला आहे. आशा करतो, की माझ्या अनुभवातून कुणाला जावे लागणार नाही.

४ जाने. २०२२. पॅनडॅमिकमुळे घरून काम करत होतो. दुपारी चिकनकरीमध्ये अंडे घातलेले जेवण जेवून कामाला परत बसणार तोच घशाला एकदम जळजळ जाणवू लागली. मुळात गेली ११ वर्षे acid reflux चा त्रास असल्यामुळे त्याकडे थोडे दुर्लक्ष केले. संध्याकाळी त्रास कमी झाल्यामुळे नेहमी प्रमाणे सूप डिनर घेतले व रात्री निवांत झोपलो.

५ जाने.. आज दुपारी आईने फिशकरी केली होती. ती खाल्यावर परत कालचाच त्रास होऊ लागला. ह्यावेळी प्रमाण वाढले होते. धाकटे चिरंजीव आणि बायको ह्यांचा ओरडा सुरू झाला. डॉक्टरकडे जाण्यासाठी त्यांनी घोशाच लावला. मी साफ म्हटलं, की acid reflux aggravate झाले आहे, आठवडाभर नुसता दही भात खाऊन राहतो कारण मागे डॉक्टरने सांगितलं होते की तिखट खाणे कमी करा म्हणून. आणि धाकट्याला स्पष्ट सांगितलं, की तुझे graduation पुढच्या वर्षी होईपर्यंत मला माझे कुठलेही दुखणे तुझे चित्त विचलित करण्यासाठी वर काढायचे नाहीये. त्यावर त्याने उलटे मलाच समजावले, की माझे चित्त विचलित न

होण्यासाठीच तुम्ही डॉक्टरकडे जाणे आवश्यक आहे. पटले बुवा मला त्याचे.

६ जाने. ते १३ जाने.. मी सकाळ संध्याकाळ दहीभातावर होतो. त्याने जळजळण्याचा त्रास कमी झाला जवळ जवळ ७० टक्के. परत मनात आले, की डॉक्टरकडे जाणे नको कारण मग ही टेस्ट ती टेस्ट ह्याचे शुक्लकाष्ठ मागे लागणार. पण अपॉइंटमेंट तर घेतली होती तर जाऊन एकदा आपले व सगळ्यांचे मनाचे समाधान करून येऊ या असा विचार केला.

१३ जाने.. डॉक्टर व्हिजिटमध्ये emergency basis वर endoscopy शिवाय overdue आणि एकात एक शक्य असलेली colonoscopy करण्याचे ठरले. COVID मुळे व emergency basis दाखवल्यामुळे gastroenterologist ची appointment १७ जाने. ची लगेच मिळाली. तोवर दहीभात डाएट continue ठेवण्याचा सल्लाही मिळाला डॉक्टरकडून.

बर त्रास म्हणाल तर विचित्र होता थोडा. घरातून मेलबॉक्सपर्यंत जाऊन आलो, की घशापासून कानापर्यंत जळजळ जाणवायची. घरात आलो, की ताबडतोब थांबायची जळजळ. कधी पायऱ्या चढून बेडरूममध्ये येईपर्यंत छातीच्या वरच्या बाजूला दोन खांद्यांना जोडणाऱ्या रेषेमध्ये acid reflux उफाळून यायचा. असे वाटायचे, की जणू सीमेवर जवान उभे आहेत आणि अन्न खाली पोटात अजिबात उतरू देणार नाहीत. अगदी दही

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

भात जेवल्यावरही बेडरूममध्ये अर्धा तास बेडवर बसल्यावर मगच आडवे होता यायचे. कधीतर झोप अनावर झाल्याशिवाय झोपताच नाही यायचे कारण घशाशी असह्य जळजळायचे. ह्या दोन्ही वेळेस घरात किंवा बेडरूम मध्ये आल्यावर एक ठेकर येऊन ताबडतोब बरे वाटायचे. एवढे की आदल्या क्षणी काही झालं असे वाटायचेच नाही.

१७ जाने.. Endoscopy व colonoscopy दोन तासात आटोपली. सकाळी अपॉइंटमेंट असल्यामुळे आणि anesthesia चा इफेक्ट असल्यामुळे काहीही जाणवले नाही. त्यातून GI expert होता ज्याने अजिबात काहीही न जाणवू देता दोन्ही procedures पार पाडली. सुदैवाने त्यातून काहीही निष्पन्न झाले नाही. GI म्हणाला, की कदाचित अन्ननलिकेवर जास्त pressure येत असेल किंवा heart condition असू शकेल. त्याने प्रथम cardiologist कडे जाण्यास सुचविले.

२४ जाने.. आज PCP कडे जाऊन EKG काढला. त्यात व २०२० च्या मार्च मध्ये काढलेल्या EKG मध्ये फक्त एका रेषेचा फरक होता. Normally अशा condition मध्ये machine error म्हणून डॉक्टर दुर्लक्ष करतात. परंतु माझी फॅमिली हिस्ट्री व सध्याची हेल्थ कंडिशन यांमुळे डॉक्टरने स्ट्रेस एको काढण्यासाठी रेफर केले.

२७ जाने.. स्ट्रेस एको काढण्यासाठी आज हॉस्पिटलमध्ये गेलो. ट्रेडमिल वर तीन level incline करून आठ मि.चालल्यानंतर same symptoms छातीशी येऊ लागले. तरी नेटाने चालण्याचा प्रयत्न केला. पण असह्य त्रास होऊ लागल्याने ट्रेडमिलवरून उतरलो. आश्चर्य म्हणजे स्ट्रेस एकोच्या रीडिंगमध्ये

काहीच दिसले नाही म्हणून ऑन ड्यूटी cardiologist ने विचारलं, की मी का थांबलो. त्याला explain केल्यावर तोही चक्रावला. मी तेथे बेडवर बसल्यावर प्यायला पाणी मागितले आणि एक घोट प्यायल्यावर लगेच ठेकर आला. तर तो Cardiologist लगेच म्हणाला, हा GI issue आहे आणि त्याने परत GI कडे जाण्यास सुचविले!!

१ फेब्रुवारी. GI visit मध्ये असे ठरलं, की प्रथम referring cardiologistशी बोलून मगच पुढचे पाऊल उचलायचे. जर referring cardiologist हार्ट कंडिशनने रूल आऊट केले तरच अन्ननलिकेवरचे प्रेशर चेक करायचे.

ह्या दरम्यान माझ्या बायकोच्या मैत्रिणीचा नवरा जो pediatrician lung specialist आहे त्याने सुचविले, की गेली पाच वर्षे डाऊनटाऊनमध्ये काम केल्यामुळे कदाचित कोल्ड एअर exposure मुळे लंग कर्पॅसिटी कमी झाली असेल, त्यामुळे ब्रीदिंगला मध्येमध्ये त्रास होत असेल. म्हणून PCP ला रिक्वेस्ट करून pulmonologist कडे जाऊन चेस्ट एक्स-रे, नेक एक्स-रे ब्रीदिंग कर्पॅसिटी ह्या सगळ्या टेस्ट्स करायचे ठरले.

८ फेब्रुवारी. Pulmonary टेस्ट्स झाल्या पण त्यातून काहीच निष्पन्न झाले नाही. निदान हे समजले की लंग कर्पॅसिटी व्यवस्थित आहे व चेस्ट एक्स-रे, नेक एक्स-रे क्लियर आलेत.

८ फेब्रुवारी. Cardiologist म्हणाला, की GI कडे जाऊन अन्ननलिकेवरचे प्रेशर चेक करायच्या आधी शेवटचा ५०-५० chance म्हणून हार्टचे सीटी स्कॅन करूया. मी म्हटले, करू या बिनधास्त. आत्तापर्यंत काही नाही निघाले पण निदान शंकेचे निरसनतरी होईल.

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

११ फेब्रुवारी. सीटी स्कॅन procedure सकाळी झाले व technician म्हणाला, की रिझल्ट पुढच्या आठवड्यात सोमवार मंगळवारकडे मिळेल. रात्री जेवण झाल्यावर ईमेल बघितली तर रिझल्ट आला होता: ९९ टक्के block in LCX artery!!! पण अस्मादिकांचे मेडिकल नॉलेज अगाध असल्यामुळे stenosis म्हणजेच ब्लॉक हे समजले नाही व रात्रीची वेळ असल्याने त्यावर रिसर्च करायची तसदी घेतली नाही. अगदी काहीच झाले नसल्याच्या थाटात निवांत झोपलो.

१२ फेब्रुवारी सकाळी cardiologist चा कॉल आला. पड्डा ३६ वर्षाचा एकदम चिल् माणूस. त्याने सांगितले, की दोन ब्लॉक्स आहेत: एक ९९ टक्के व दुसरा ७०-८० टक्के दोन्ही मी शून्यावर आणणार आहे आणि पुढच्या आठवड्यात बुधवारी १६ किंवा शुक्रवारी १८ तारखेला angioplasty करूया. मी स्वतः करणार procedure आणि काही घाबरायचे कारण नाही पण डिले करू नकोस. मग बुधवारी angioplasty साठी भेटायचं ठरले.

१६ फेब्रुवारी सकाळी आठ वाजता हॉस्पिटलमध्ये दाखल झालो. Initial सेटप व चेक अप झाल्यावर अकरा वाजता स्वतःच्या पायाने चालत operation theater मध्ये दाखल झालो. बघतो तर काय! Operation theater मध्ये आलोय, की disco pub मध्ये आलोय असे वाटणारे music लावले होते. मी म्हटले, चलो नाचो यार, में भी join करू क्या? बेडवर चढून आडवा झालो व anesthesia दिल्याचे निमित्त घेऊन मस्त झोपलो. धुंद स्वप्नात काही बाही ऐकू येत होते पण माझी टाळी ब्रह्मानंदी लागली होती, जणू “लागले नेत्र हे पैलतीरी” म्हणा ना. कारण १२ तारखेला रिसर्च

केल्यावर कळले होते, की LCX मधला ब्लॉक ९९-१००% असल्यावर life expectancy त्यानंतर फक्त तीन महिने असते. आता कळायला मार्ग नव्हता, की हा कालावधी कधी सुरू झाला असे समजायचे?

असो. Angioplasty बारा वाजता झाल्यावर तीन वाजेपर्यंत observation मध्ये ठेवल्या नंतर discharge मिळाला. उजव्या हाताला स्मॉल बॅंडेज लावून घरी आलो. सतरा तारखेला बॅंडेज काढल्यानंतर टायपिंग करू शकत नसल्यामुळे सुट्टी घेतली आणि अठरा तारखेपासून back to usual ऑफिस life from home सुरू केले.

त्रास म्हणाल, तर अक्षरशः electric switch on-off करावा तसा, सर्व त्रास गेला. महिनाभराने cardiac rehab program मध्ये दाखल झालो आणि तीन महिन्यांच्या अथक प्रयत्नाने बऱ्यापैकी पूर्ववत आलो.

मंडळी, PCP व cardiologist ह्यांच्या persistent approach मुळेच माझा पुनर्जन्म झाला असे मी मानतो. Cardiologist तर एवढा खोलात गेला, की त्याने root cause स्वतःहून शोधले. कारण माझे vital numbers were within acceptable range (sugar 98, A1C 6.3, Triglyceride 120, HDL 45, LDL 140, Total Cholesterol 212) and made him wonder why I had to undergo this experience. Interestingly, LDL चा subfactor Lipo-protein असतो जो usually below 75 असायला पाहिजे असतो, तो माझा above 225 आहे. ह्यात interesting भाग असा की हा फॅक्टर आपल्या वयाच्या दोन ते पाच वर्षापर्यंत तयार होतो आपल्या शरीरात आणि बहुतांशी हा घटक अनुवांशिकतेने ठरला

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

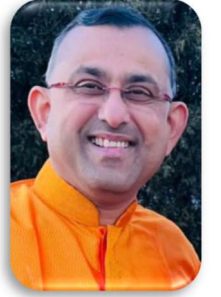

जातो. थोडक्यात सांगायचे म्हणजे आपल्या हातात हा कंट्रोल करणे नसते!!

असो! तर मंडळी, असा झाला माझा प्रवास मृत्यूच्या दाढेतून. ईश्वराकडे प्रार्थना हीच, की ह्या माझ्या अनुभवातून जेवढ्या लोकांना माहिती मिळून फायदा होईल तेव्हा होऊ दे रे महाराजा!!!

तुमच्या अधिक माहितीसाठी Northshore युनिव्हर्सिटीने publish केलेली माझी मुलाखत खालील संकेत स्थळावर उपलब्ध आहे:

<https://www.northshore.org/healthy-you/why-south-asians-have-higher-risk-of-heart-disease/>

राजेश हाटकर

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो २०२२
MMC FOREVER YOUNG
सहर्ष सादर करत आहे

विषय: छंद आनंद! छंद आनंद !! छंद आनंद!!!
हास्याची कारंजी आणि आनंदाची धमालच धमाल

विनोदी कलाकार - सौ. दिप्ती कुलकर्णी

दिनांक: रविवार, २८ ऑगस्ट २०२२
वेळ: दुपारी १.३० - ३.००
स्थळ: महाराष्ट्र मंडळ शिकागो, झूम

आयोजक: माधव गोगावले, दिपाली सावंत-कामत, काश्मीरा मगर, योगिता लांडगे, प्रसाद अथणीकर, उल्का नगरकर

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो २०२२
॥ इतिहास मंच ॥
प्रस्तुत करत आहे

विषय: रासबिहारी बोस
व्याख्याते: श्री. श्रीधर दामले

वेळ: शुक्रवार, १६ सप्टेंबर २०२२, रात्री: ८:०० - ९:३० (शिकागो स्थानिक प्रमाणवेळ)

Join us live via MMC zoom or YouTube at MMC Itihas Manch

आयोजक: चेतन रेगे, माधव गोगावले, शलाका रेगे, अनुराधा केलकर, प्रसाद अथणीकर, उल्का नगरकर

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो २०२२
॥ इतिहास मंच ॥
प्रस्तुत करत आहे

विषय: त्या तिथी - सावरकर घराण्यातील वीर स्त्रिया
व्याख्यात्या: डॉ. सौ. शुभा साठे

वेळ: शुक्रवार, १६ जून २०२२
रात्री: ८:०० ते ९:३०
(शिकागो स्थानिक प्रमाणवेळ)

Join us live via MMC Zoom or catch up later on YouTube at MMC Itihas Manch

आयोजक: चेतन रेगे, माधव गोगावले, शलाका रेगे, उल्का नगरकर, प्रसाद अथणीकर, अनुराधा केलकर

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

Wisdom and a few nuggets picked up in life journey

Our life is full of twists and turns and surprises. You learn a few life lessons that you were not taught in school or college, and no one told you about them. Nevertheless, they are important in everyone's life. Everyone learns a few life lessons; some are easy and some teach them the hard way. I would like to share a few of them here for what they are worth.

We all seek happiness in life, but we never try to find out what happiness really means. So, we seek happiness in wrong things and in wrong places, such as, in the fulfilment of desires in material possessions, position and power. When things don't go according to your expectations, it brings anger and frustration, and both are bad for you. When you seek happiness in material possessions, it may give you transient happiness until a new desire or next shiny object comes along. It may even lead to jealousy.

We also seek happiness in people and relationships. Relationships and people come as a package of good and bad or likes and dislikes. Accept people as they are. To me, happiness is in satisfaction and contentment.

But satisfaction and contentment does not mean inaction or having no dreams and ambition. It means accepting the things as they are. Don't blame others or circumstances. Focus on things that you can change but don't get hung up unnecessarily on things that are not in your control or cannot change. It is only your choice to be a member of "99" club or not. Do you want to be happy and grateful for the 99 things you have, or you want to cry and be miserable and run after one thing that you don't have? Happiness involves making a choice to be happy.

Life involves managing competing priorities and that is like juggling balls. Although all balls may look the same, some are "lead" balls and if you drop them on your foot, it is going to hurt bad. The second kind are the "glass" balls and they are going to make a big noise and a big mess when you drop them to floor. The third kind are the "bouncing" balls. If you drop them, they are going to bounce back to give you a second chance. Try to stay focused on a single task at a time. Multi-tasking may appear to show efficiency, but it can adversely impact the quality of your focus and may actually take

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

longer time, and you may be more prone to making mistakes.

Don't get overjoyed when things are going favorably and as per your wishes. At the same time, don't get discouraged when things are not looking good because this too shall pass. The key is to remain balanced and put in your best efforts.

Gratitude is another important life lesson. Expression of gratitude is an inner strength and brings smile to others. Service to others and paying forward gives you some simple pleasures in life. When good things happen, don't take all the credit. Teamwork and cooperation will make good things happen more often. At the same time, don't blame others for a failure. Don't hold grudges. Learn to let go and forgive. Holding grudges is stressful and also bad for your health. Be mindful and share your good fortunes and success with others. Don't ever look down on people who may be less fortunate than you. Remember, you progress in life by climbing a ladder that others, before you, have built. Give a helping hand to people, following you, to climb the ladder. When more is given to you, more is expected of you.

In our daily life, we say "Thank You" when someone opens a door for you and for

every other thing, but do we remember to say "Thank You" to God for all the miracles in our daily life? These miracles are: giving us deep sleep to forget our daily grind and to recharge for tomorrow, waking us up and returning our identity and memory, and digesting our food for the energy we need. So, don't forget to express your gratitude to God, at least, at these three special times, every single day. Whether you are old or young, it is never too late to try and understand our relationship with the Supreme Being.

We have much to learn from nature. Nature does so much for us without any expectation. Please be kind to nature. Your life is your message. Do pay attention to small details in life but don't sweat it too much. Don't regret or torment yourself for mistakes of the past but learn from them and move on. Always keep an eye on the big picture. Shortcuts and immediate gratification may look attractive (and less effort) but most of the times, they are detours and they tend to detract you.

We all like to give advice (and criticize) but we must resist giving unsolicited advice. Unless there is an emergency situation or situations that presents a risk of irreversible loss or damage, avoid offering unsolicited advice. There are two reasons for this. First,

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

you may not know the full story and intention, but other important aspect is everyone has to learn their own lessons. Sometimes these lessons are learnt in school of hard knocks or by learning from observations and knowledge.

As the old saying goes, health is wealth. Without good health, you cannot achieve anything in life. Good health comes from a healthy and active lifestyle of exercise and nutrition. Exercise doesn't have to be a punishing one. If you enjoy it, you are more likely to stick to it. Balance in life is important. Overdoing anything is no good. Don't believe or accept anything that is against common sense, both morally and logically. Investigate if something sounds too good to be true. There is no free lunch. Try to use your common-sense knowledge and intellect to sort out truth from the fake. That is the purpose and intention of learning and knowledge.

One last piece. Try to know and understand the things that you must and know them well. Equally important is to know the things that you don't know but need to know. Keep yourself informed. What you don't know can hurt you. This is particularly true in today's internet and cyber age, where

fraudsters are waiting for gullible people to fall for temptation traps, offers of freebees and better user convenience. Sometimes, people are afraid or bashful to ask a question for fear of displaying their ignorance. No one knows everything, so seeking information and advice is perfectly fine. Take care in who you ask the question and how you ask the question.

I have shared here just a few of the nuggets that I picked up in my life's journey. I am sure you have own life learnings. I

Ashutosh Riswadkar

Wonders While Wandering

नमस्कार मंडळी,

‘रत्नांगीच्या पायाला भिंगरी आहे’ हे माझ्या बाबांचं वाक्य आठवलं, की अजूनही चेहऱ्यावर स्मित हास्य पसरतं आणि जग बघायची, वेगवेगळे अनुभव घ्यायची ओढ अजूनच वाढते.

अशातच या वेळी समर २०२२ मध्ये Sunflower farm बघायचा योग आला. योग एवढ्यासाठीच, की मागच्या वर्षी पण हा बेत आखला होता पण एका वादळाने संपूर्ण फार्मचा चेहरा-मोहराच बदलून टाकला.

मी आणि माझे पती, निलेश मालपेकर, आम्ही एका शुक्रवारी Sunflower farm ला भेट दिली. लिंक <https://www.vonbergens.com/>

सगळीकडे फुललेली सूर्यफुले बघताना खूपच मजा वाटली. तिथे अजूनही फॅमिलीसाठी activities होत्या. आणि खाण्याचीही सुविधा होती. त्यातलीच काही क्षणचित्रे एका तासात एक वेगळाच आनंद मिळाला.

रत्नांगी मालपेकर

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

संवाद छकुल्यांशी

“अरे, आज मी आईला आजचा माझा प्रसंग सांगितला, तर तिने फारसे लक्ष दिले नाही. निघून गेली. आता बाबांना पण काही सांगणार नाही.” अनिश आपल्या मित्राशी फोनवर बोलत असताना संध्याने ते ऐकले. ती एकदम हादरली.

“आई, हे बघ मी काय काढले आहे, किती छान आहे ना? आवडले का तुला?” स्वरा आपल्या आईला, श्वेताला चित्र दाखवत होती. “हं, याच्याबरोबर अभ्यास पण करा. तिथे मार्क्स कमी पडले तर याचा काही उपयोग नाही”. चेहरा पडून स्वरा निघून गेली. अजय नुकताच ऑफिसमधून आला होता. खूप दमला होता. आल्या आल्या अन्वीला त्याच्याबरोबर खेळायचे होते. अजयने आवाज चढवून स्पष्ट नकार दिला. ती रडत दुसऱ्या खोलीत जाऊन बसली.

रेखाचा तर वेगळाच प्रकार. एक दिवस तिच्या अवनीशला त्याने छान उत्तरे दिली म्हणून टिचरने शाबासकी दिली. त्याने घरी येऊन रेखाला सांगितले. रेखाला साहजिकच खूप आनंद झाला. जे जे कोणी दिसेल, त्यांना हे सांगत सुटली. हो अक्षरशः सांगत सुटली. अशा गोष्टी लहान मुलांना चांगल्या कळतात. मग जवळजवळ रोजच तो असे काहीतरी आईला सांगायला लागला आणि रेखा ते सगळीकडे सांगत सुटली. एके दिवशी त्याच्या वर्गातील आरुषच्या आईला तिने हे सांगितले. तिने आरुषशी बोलून हे विचारले तर त्यातल्या बऱ्याचशा गोष्टी खऱ्या नव्हत्या. तिने शांतपणे रेखाला सांगितले, तेव्हा रेखाचे धाबे दणाणले.

“पूर्वा, किती छान क्रिकेट खेळतेस ग. मी तुझा खेळ पाहत होते. मस्त अशीच खेळत रहा. पण काय आहे की आपल्याला एकत्र थोडाच वेळ मिळतो. तेवढ्या वेळात

आपल्याला गप्पा मारायच्या असतात. शाळेतल्या सगळ्या गोष्टी तुला सांगायच्या असतात आणि मला त्या ऐकायला खूप आवडतात. अभ्यास पण करायचा असतो. तू, मी आणि बाबांनी एक टाइमटेबलच करूयात. चालेल का?” प्राजक्ता -पूर्वाची आई पूर्वाला म्हणाली. पूर्वा आनंदाने तयार झाली. एक छानसा बंध तिघांमध्ये होता. आपल्या भोवती अशा कितीतरी संध्या, श्वेता, अजय असतात आणि रेखासुद्धा असतात. आणि प्राजक्ता पण असतातच. कदाचित आपणही यांच्यापैकी कोणीतरी असू.

पण सध्याच्या" एक या दो "च्या जमान्यात मुलांकडे खूप बारकाईने बघायची गरज आहे. पूर्वी एकत्र कुटुंबे असायची. त्यामुळे मुलांकडे आपोआप लक्ष दिले जायचे. ही पद्धत असावी का नसावी या वादात नाही पडायचे. पण हे सत्य आहे. आणि आता आई वडील दोघांचे करियर. त्यामुळे पालकांची जबाबदारी फार वाढलीये. अगदी तारेवरची कसरत आहे ही.

त्यासाठीच काही गोष्टी कटाक्षाने पाळायला हव्यात. मुलांसाठी वेळ द्यायला हवा. तो तुमच्या सोयीने रात्री उशिरा नको. तसेच फक्त मारून मुटकून अभ्यास घेण्यासाठी नव्हे, तर त्यांच्याशी खूप छान संवाद साधण्यासाठी. संध्या, श्वेता, अजय यांनी अगदी थोडा वेळ काढून त्यांचे कौतुक केले असते तर चित्र नक्की बदलले असते. श्वेताने तिच्या चित्राचे कौतुक करून वेगळ्या पद्धतीने तिला अभ्यास करायला सांगितले असते तर तिची प्रतिक्रिया निराळी झाली असती. तसेच रेखाने पण आंधळेपणाने मुलाचे कौतुक न करता त्याच्या नकळत तो सांगतोय त्या गोष्टींचा शहानिशा करून, असे खोटे सांगणे कसे चुकीचे आहे, हे त्याला गोड बोलून

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

समजावून सांगायला पाहिजे होते. मुलांच्या पोटात शिरायचे असेल तर त्यांना वेळ देऊन, संवाद साधूनच या गोष्टी साध्य होतात. हा माझा स्वतःचा अनुभव आहे. शेवटी पुढील पिढीचे शिल्पकार आपणच घडवणार आहोत.

नीता रघुनंदन देशपांडे

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

Sewa and MMC
present
GARBA FOR A CAUSE
Mayuri Patel

sewa usa

MAHARASHTRA MANDAL CHICAGO

SATURDAY October 8TH 2022
@6:30 - 11:30 PM

Hanover Park District Hall
1919 Walnut St. Hanover Park IL

Tickets: \$15 (\$20 after Oct 7 or at the door)
Buy online: <https://sewausa.org/event-4923735>

Luv 2 Insure U
Auto & Home Ins
Hetal Desai
630.440.3832

Bridging Care
Ching Shih
847.373.8433

RE/MAX RENAISSANCE
Raj Patel (Broker)
Cell: 630-205-6353

PMSinc
Insurance Brokerage
Sushmita Saha
Cell: 630-205-8076

DQ
Ice Cream Cakes Available
And Every Ice Cream
111 E Lake St. Evanston
847-868-7007

Planning Resources Center
Insurance, Investment & Retirement
Chetan Notaris
847-701-0253

H. Jain & Co.
Himanshu Jain, CPA
847-366-8850
www.hjainco.com

DEBIT INFOTECH
App Development
Blockchain AI
Cloud Migration
Maintenance Support
847-887-4314
http://debitinfotech.com

INDIA TRIBUNE

DIPTI DESAI 847.664.9144
NAGS RAJARAM 312.371.3537
MILIND AYACHIT 847.271.0264
ULKA NAGARKAR 773.961.4571
HIREN SHAH 312.622.4970
PRASAD ATHANIKAR 309.531.0541

Maharashtra Mandal Chicago 2022

Ganeshotsav

Program Details:

- 9 am to 10 am - Ganapati Mahapuja
- 10.15 am - Ganesh Aarati
- 10.30 am to 12.00 pm - Lunch
- 12.15 pm - Ganesh Visarjan
- 12.30 pm to 1 pm - Atharvashirsh and MMC Dhipadi Dhipang Dance
- 1 pm to 3 pm - 'Lok Rang' by Nandesh Umap
- 3 pm to 3.30 pm - Tea, Snacks
- 3.30 pm to 5.30 pm - 'Paschim Rang Purva Roop' by MMC

Venue: Manav Seva Mandir, Bensenville
Date: 10th September 2022 - 9am to 5:30pm

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

मोरगावचा दसरा

लहानपणी आम्ही सर्व मोरगावला रहात होतो. अष्टविनायकांपैकी प्रथम मानाचा गणपती असा या श्रीमयुरेश्वराचा दबदबा!

नीजे भूस्वानंदे जड भरत भूम्याम् परतरे। तुरियायास्थिरे परम सुखदे त्वं निवससि॥
मयुरानां नाथ त्वं असि च भगवन्। अथ त्वां संध्याये शिवहरि रवि ब्रह्मजनकम्॥

लहानपणापासून देवळात वाचलेला श्लोक अजूनही स्मरणात आहे. या स्थानाचा उल्लेख मुद्गल पुराणात आहे अशी ख्याती आहे.

पुणे शहरापासून पन्नास किलोमीटर अंतरावर आणि जेजुरी गडाच्या जवळ हे गांव, गावाचे मध्यभागात हे मंदिर आहे. मंदिरासमोर उभे राहिल्यास उजव्या बाजूस मोठा दगडी उंदीर आसनस्थ आहे. तेथे जवळ त्रिकाल - ठरावीक वेळी वाजणारी वाजंत्री आहे. अकरा पायरी वर चौथरा चढून वर आल्यावर लगेचच नंदीचे दर्शन होते. चिऱ्यांच्या अतिशय मजबूत अशा पेशवेकालीन मंदिरास तीन गाभारे असून सर्वात आतील गाभान्यात श्री रिद्धी सिद्धी सहित श्री मोरयाची शेंदूर चर्चित भव्य मूर्ती पाहून मन अतिशय प्रसन्न होते. मूर्ती चांदीच्या मखरात व सभोवती असलेल्या भव्य समयांचे उजेडात अत्यंत शांत प्रसन्न व तेजस्वी दिसते. बाहेरील गाभान्यास अंगान्याचा गाभारा म्हणतात येथून देवाचे दर्शन घेऊन अंगारा कपाळी लावून घेतात सर्वात बाहेर खूप मोठा गाभारा असून हंड्या व झुंबरे यांनी सजवलेला आहे खाली संगमरवरी पांढरीशुभ्र फरशी यामुळे मंदिराची

शोभा द्विगुणित झाली आहे. बाहेरील परिसर खूप मोठा आहे मंदिराचे शिखर व त्यावरील कळस खूप लांबून दिसू लागतो.

मंदिरात सर्व सण उत्साहाने साजरे होतात त्यातील दसरा हा सण खूपच विलोभनीय असतो. या सणाचे वैशिष्ट्य म्हणजे श्री मोरयाची शिलंगणास जाणारी मिरवणूक व त्यात होणारी दारूकामाची आतिशबाजी! या दिवशी श्री मोरया व श्री रिद्धी सिद्धी यांचा पोशाख फारच प्रेक्षणीय असतो. मोरयाला भरजरी व मऊ रेशमी पितांबर नेसवून अंगावर भरजरी व त्यावर गुंफलेल्या मोत्यांनी मढवलेली शाल फारच प्रेक्षणीय दिसते. डोक्यावर रत्नजडित जिरेटोप कंबरेचा वीतभर रुंदीचा कंबरपट्टा व त्यावरील हिऱ्यांची पदके खुलून दिसतात. कपाळावरील पट्टीदार गंधामधील हिरा खूपच शोभून दिसतो. गंधाच्या कडेने सोन्याचे नक्षीदार चंदनाचे पट्टे उत्तम आणि सुंदर दिसतात. गळ्यात शमी, दुर्वा, बोरमाळ, चपलाहार अशा विविध माळा अगदी पायापर्यंत लांब असून त्या शालीवर फारच चमकून दिसतात. रिद्धी सिद्धींच्या नऊवारी, भरजरी व रेशमी साड्या आणि चोळ्या, त्यावरील सर्व प्रकारचे गळ्यातील सरी, तुशीसह असलेले हार, हातात पाटल्या, बांगड्या, तोडे, गोठ, वाकी आणि डोळ्यांच्या जागी रत्नजडित चमकदार हिरे आहेत. हे सर्व फारच व्यवस्थित व नेटकेपणाने देवांचे मूर्तीवर घातलेले दिसून येतात.. हे सर्व पंचमंडळींच्या देखरेखी खाली गुरव मंडळी एकत्र येऊन करतात यावर सुवासिक फुलांचे भरगच्च असे अनेक हार. त्यांच्या सुगंधाने देऊळ दरवळून जाते. शिलंगणास जाताना देवाची पालखी निघते. पालखीत ठेवण्यासाठी देवांच्या

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

छोट्या मूर्ती आहेत. त्यांनाही सर्व दागिने व वस्त्रे घालून पोशाख करतात. संध्याकाळी आठ वाजता देवांची आरती मंत्र पुष्प होऊन देव पालखीत ठेवून छबीना निघतो. पालखी देवालयात प्रदक्षिणा घालून पायऱ्या उतरू लागते, प्रदक्षिणा सुरू होताच भालदार चोपदार पालखीपुढे साद घालतात. पेटलेले पलिते पालखीभोवती तेवत असतात. सनई, चौघडे, नगारे, ताशा, ढोल घुमत असतात. अशा या मिरवणुकीपुढे तोफा व हिंगणे सतत उडत असतात. अशा थाटात ही मिरवणूक देवळाचे बाहेर येऊन पायऱ्या उतरू लागते. मिरवणूक सुरू होताच सर्व गावचे लोक आपापल्या घरी तयार केलेली हजारो हिंगणे घेऊन मिरवणुकीत सामील होतात. ही मिरवणूक रात्रभर प्रदक्षिणा घालत असते. आकाशात अखंड हिंगणांची सरसर पाळण्याची चढाओढ, तर पालखीपुढे अखंड भुईनळे चढाओढीने उडत असतात. कानठळ्या बसविणारे तोफांचे आवाज दणाणत असतात. ही सर्व हिंगणे व भुईनळे गावचे लोक स्वतः तयार करतात नदीपलीकडे एका गणपतीच्या मंदिरात शमीच्या झाडाची पूजा करून रात्रभर पालखीचा छबीना चालू असतो व

पहाटे पाच ते सहाचे दरम्यान पालखी मंदिरात येते. त्यावेळी श्री मोरया गोसावी या महान साधूंनी कानडी भाषेत केलेली आरती म्हटली जाते.

यावेळी मंदिरात शांतता असते. आरतीनंतर गूळखोबऱ्याचा प्रसाद घेऊन उत्सवाची सांगता होते. पुढच्या वर्षी पुन्हा हाच सोहळा डोळा भरून पाहण्याची मनीषा मनात धरून सर्वजण आपापल्या घरी परततात. गणपती बाप्पा मोरया!

श्रीमती विजया भालेराव

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो २०२२
॥ इतिहास मंच ॥
प्रस्तुत करत आहे

विषय: मराठ्यांचे २७ वर्षांचे स्वातंत्र्य युद्ध (१६८० - १७०७)
व्याख्याते: श्री. झंकार गडकरी
वेळ: शुक्रवार, २२ जुलै २०२२, रात्री: ८:०० - ९:३० (शिकागो स्थानिक प्रमाणवेळ)

(Join us live via MMC zoom or YouTube at MMC Itihas Manch)

आयोजक: चेतन रेगे, माधव गोगावले, उल्का नगरकर, प्रसाद अथणीकर, शलाका रेगे, अनुराधा केळकर

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो २०२२
॥ इतिहास मंच ॥
प्रस्तुत करत आहे

विषय: त्या तिथी - सावरकर घराण्यातील वीर स्त्रिया
व्याख्यात्या: डॉ. सौ. शुभा साठे

वेळ: शुक्रवार, १६ जून २०२२
रात्री: ८:०० ते ९:३०
(शिकागो स्थानिक प्रमाणवेळ)

Join us live via MMC Zoom
or catch up later on YouTube
at MMC Itihas Manch

आयोजक: चेतन रेगे, माधव गोगावले,
शलाका रेगे, उल्का नगरकर,
प्रसाद अथणीकर, अनुराधा केळकर

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो २०२२
॥ इतिहास मंच ॥
प्रस्तुत करत आहे

विषय: माझी मुंबई
व्याख्याते: श्री. झंकार गडकरी
वेळ: शुक्रवार, १९ ऑगस्ट २०२२, रात्री: ८:०० - ९:३० (शिकागो स्थानिक प्रमाणवेळ)

(Join us live via MMC zoom or YouTube at MMC Itihas Manch)

आयोजक: चेतन रेगे, माधव गोगावले, शलाका रेगे, अनुराधा केळकर, प्रसाद अथणीकर, उल्का नगरकर

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

FIRED UP!

SELLING: Great Quotes to Inspire, Energize, succeed..."

While we all love different genres of the books, this one book, I love to read any time, especially on some days when things don't go as planned and life seems to get stuck. And yes, as its title says, it helps me come back to my positive, optimistic, trying self, 'FIRED' up to do better!

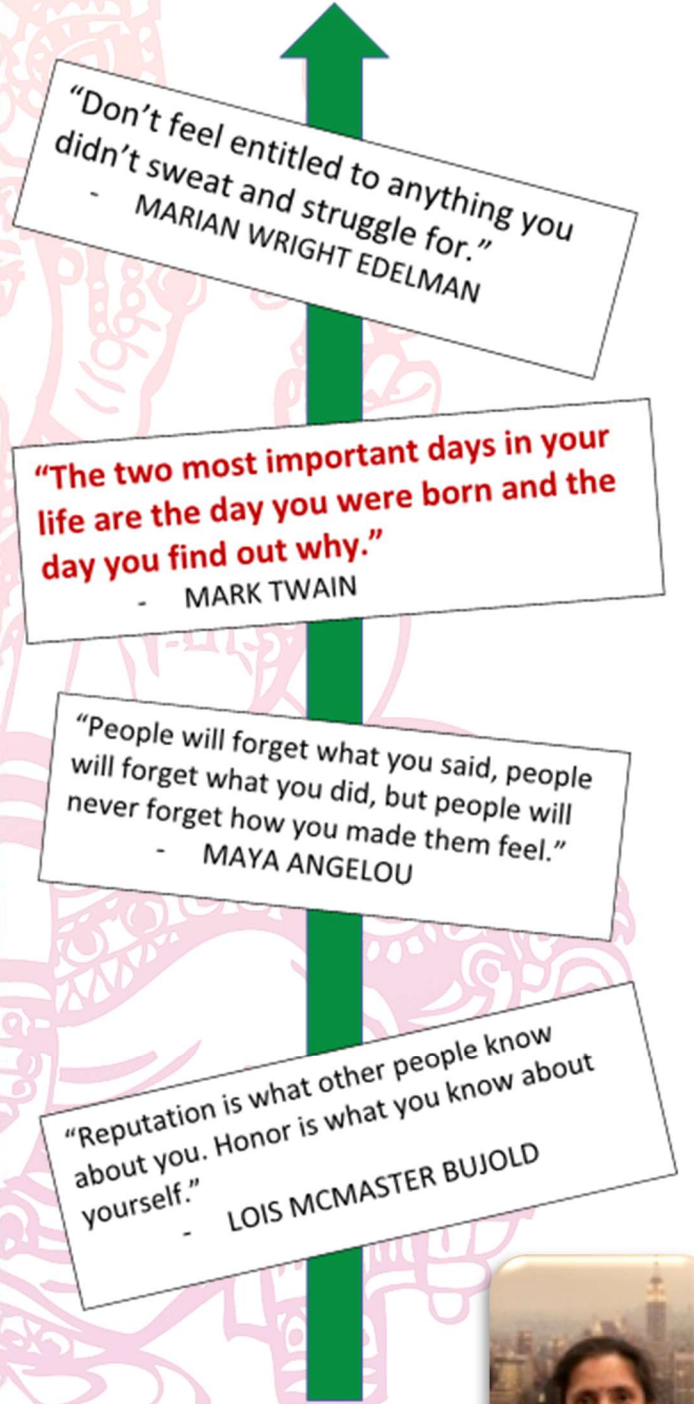
While the book talks about 'selling', the quotes are applicable to any situation, anyone who wants some motivation or a reality check! There are 324 quotes which made it in the book out of 1005 quotes.

Every quote in the book inspires you to think, what you can do more, better, change and direct your life in a positive direction. It encourages you to get out of your comfort zone, so that it can expand.

It helps you to keep the reality check to yourself where you are going, are you using the right means, are you working hard enough to achieve your dreams, or are you wasting time in unproductive activities?

Would like to end this review by a quote from Mahatma Gandhi, "Happiness is when, what you think, what you say, and what you do, are in harmony."

Yours sincerely,
Ratnangi Nilesh Malpekar

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

BUYING OR SELLING

Your house or investment properties
Total solution at one stop with dependable support team of

Priya Pathak

Call: **805-657-4706**

- ATTORNEY • HOME INSPECTOR
- MORTGAGE • MOVING SERVICE
- INSURANCE • CLEANING SERVICE
- HANDYMAN • PROPERTY MANAGEMENT

Provident Realty Inc.

800 Woodfield Rd. Suite # 105 Schaumburg, IL 60173
847.995.0007 | Email: pathakrealtor@gmail.com

FREE MARKETING ANALYSIS

Call Priya for all your Real Estate needs

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

रंगलेली विभागीय ट्रॅक आणि फिल्ड स्पर्धा

प्रत्येक खेळाडूचे राज्यपातळीवर होणाऱ्या स्पर्धेसाठी पात्र होण्याचे स्वप्न असते. हजारो खेळाडू कठोर मेहनतीने ह्या स्वप्नपूर्तीसाठी धडपडत असतात. विभागीय स्पर्धेत पहिल्या दोन मध्ये आलेले खेळाडू राज्यपातळीसाठी पात्र होतात.

ह्यावर्षी होणाऱ्या विभागीय स्पर्धेचे मनुका विद्यालय यजमान होते. बहुतेक वेळा मनुकाचे राज्यपातळी स्पर्धेत पात्र होणारे खेळाडू हाताच्या बोटार मोजण्याइतकेच असत. या हंगामात मनुका शाळेतील मुलींनी अनेक स्पर्धेत चांगली कामगिरी केली होती. त्यांना वाटत होते, की त्यांच्या बऱ्याच मुली पहिल्या पाचमध्ये मानांकित होतील. त्यावर्षी पटसंख्या थोडी वाढल्यामुळे जिल्हा पातळी स्पर्धेत त्यांना वेगळ्या गटात टाकले होते.

स्पर्धा अधिकाऱ्यांच्या बैठकीत, भाग घेणाऱ्या खेळाडूंची, या हंगामातील कामगिरीची सरासरी काढून त्यांना मानांकन देतात. ह्यावर्षी मनुकाची एकही मुलगी पहिल्या पाचमध्ये मानांकित नव्हती. धावण्याच्या शर्यतीत जेवढे चांगले मानांकन तेवढ्या वेगवान प्रतिस्पर्धकांबरोबर चाचणीत धावल्याने तुमची कामगिरी उंचावते व त्यांच्या वेगाचा एकंदरीत अंदाज येतो.

गुरुवारी शाळेच्या प्रशिक्षकांनी, खेळाडू कुठल्या शर्यतीत भाग घेईल हे ठरवले. मनुकाची एक खेळाडू माध्यमिक शाळा व हायस्कूल अशी सलग सहा वर्षे ४०० मीटर वैयक्तिक शर्यतीमध्ये राज्यपातळीसाठी पात्र होत होती, परंतु ह्या वेळी तिला नेहमी खेळणाऱ्या वैयक्तिक शर्यतीऐवजी रिले अर्थात साखळी शर्यतीत धावायला

लावण्याचे ठरविले. गेली सहा वर्षे ती रिले शर्यतीत अँकर - साखळीतील शेवटची मुख्य धावपटू म्हणून उत्तम कामगिरी करत होती. तिला बटाण क्वीन म्हणून पारितोषिके मिळाली होती. साखळी स्पर्धा ह्या सांघिक असतात व त्यात नेहमी अनेक चुका घडतात. बटाण बदलताना होणारी दिरंगाई, ठरलेल्या जागेत बटाण पुढील धावपटूच्या हातात न देणे, बटाण खाली पडणे, हातातून निसटून दुसऱ्याच्या धावपटूवर पडणे, पडलेल्या बटाणांवर पाय पडून स्पर्धक खाली पडणे, साखळीतील एखादा धावपटू कमी गतीने धावणे या सर्वांमुळे संघावर विपरीत परिणाम होऊन तो संघ जिंकत नाही. समजा असे काही झाले तर तो मोठा जुगार ठरला असता व त्यांची भरंवशाची खेळाडू राज्यपातळीसाठी पात्र होऊ शकली नसती. वैयक्तिक स्पर्धेत भाग घेऊ शकत नसल्याने तिला मोठा धक्का बसला, तरीही आपला संघ व शाळेसाठी ती आनंदाने रिलेत भाग घेण्यास तयार झाली. जास्तीत जास्त चार शर्यतीत एका खेळाडूला भाग घेता येतो. बहुतेक खेळाडू फक्त एक-दोन शर्यतीवरच लक्ष केंद्रित करून भाग घेतात. दुसऱ्या दिवशी मुख्य प्रशिक्षकांनी तिला ४०० मीटर शर्यतीमध्येही उतरविण्याचे ठरविले. तिची सहा वर्षांची परंपरा खंडित करायची जबाबदारी आपल्या माथ्यावर फोडली जाऊ नये असेही कदाचित त्यांना वाटले असेल.

ठरल्याप्रमाणे शनिवारी सकाळी नऊ वाजता बारा विद्यालयातील स्पर्धक मनुका येथे आले. भाग घेणाऱ्या प्रत्येक संघाला मैदानात सुरुवातीच्या हलक्या व्यायामासाठी ठरावीक जागा दिल्या होत्या. इतर संघांच्या तुलनेत मनुका ग्रामीण भागातले, कमी विद्यार्थी

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

संख्या असलेले विद्यालय. त्यांचे प्रतिस्पर्धी मोठ्या शाळेतील होते. क्रिकेटच्या भाषेत सांगायचं म्हटलं तर एकदिवसीय चषक स्पर्धेत, ऑस्ट्रेलिया, भारत, वेस्टइंडीज, साऊथ आफ्रिका, बांगला देश या गटात अफगाणिस्तान - नेपाळ असल्यासारखे होते. मनुका सोडून इतर सर्व संघांच्या स्पर्धक मुलींची संख्या त्यांच्यापेक्षा तीन-चार पट होती. हे पाहून बाहेरील संघातील काही टारगट मुली त्यांना उपहासाने उर्मट बोलू लागल्या. 'आमच्यापुढे तुमचा टिकावच लागणार नाही. तुम्ही आत्ताच घरी जा'. अशी टर उडवू लागले.

साडेनऊ वाजता १००, २००, ४०० मीटर धावणे, थाळीफेक, गोळाफेक, आणि वेगवेगळ्या उड्यांच्या प्राथमिक चाचणी स्पर्धा सुरू झाल्या. इतर शाळेतील खेळाडू खूपच जबरदस्त होते. प्राथमिक चाचणीतच मनुका शाळेला पहिला झटका बसला. थाळीफेकीत नेहमी पहिली येणारी मुलगी आठवी आल्याने काळे मांजर आडवे गेल्याचा अपशकुन वाटला. १०० मीटर व अडथळ्याच्या धावण्यात मनुकाच्या चौघीही चाचणीतच बाद झाल्या. ४०० मीटरमध्ये त्यांची तारांकित असलेली मुलगी चाचणीत सातव्या क्रमांकावर आली. असे एकामागून एक अनेक धक्के बसले.

प्राथमिक चाचण्या संपल्यानंतर पात्रता स्पर्धा सुरू झाल्या. पहिल्या दोन-तीन खेळामध्ये मनुकाला एकही गुण मिळाला नाही. गुणतक्त्यात त्या शेवटच्या बाराव्या क्रमांकावर होत्या.

आता ४०० मीटरची अंतिम शर्यत होणार होती. त्यातील सगळे प्रतिस्पर्धी अतिशय वेगवान होते. मनुका शाळेचा हुकमी एवका समजल्या जाणाऱ्या खेळाडूचे आई व बाबा तिच्या जवळ गेले. बाबांनी तिचा आत्मविश्वास

वाढविण्यासाठी इतिहासातील एक संदर्भ देऊन म्हटले, "तूही तुझ्यातील शक्ती ओळख आणि ही शेवटची स्पर्धा आहे असे समजून धाव. गेली सहा-सात वर्षे तू शेवटचे ५० मीटर शीघ्र गतीने धावून अनेकांना पाणी पाजले आहेस. तू पूर्ण शर्यत तशीच धावलीस तर विजय तुझाच आहे. सर्वांचे डोळे तुझ्यावर असतील. त्यांच्या भरवशाला तू खरी उतर." तिच्या चेहऱ्यावर हास्य उमटले व ती नियुक्त धावपट्टीवर गेली. "रेडी गेट सेट वन टू.." बंदुकीच्या गोळीचा आवाज येताच दहा स्पर्धक धावायला लागले. मनुकाची मुलगी पहिल्या तीनशे मीटर पर्यंत सहाव्या क्रमांकावर होती. पुढचे पन्नास मीटर जोरात धावून ती चौथ्या क्रमांकावर आली. प्रत्येकीने आपला वेग वाढवला होता. शेवटच्या दहा मीटरमध्ये तिने सर्वांना मागे टाकून पॉइंटवन सेकंदाने शर्यत जिंकली. तिने नऊ दिग्गजांना हरविले होते. या शर्यतीत तिचा कमी सेकंदांचा वैयक्तिक विक्रम होता. मनुकाचे सर्व जण आनंदाने उड्या मारत तिचे कौतुक करत होते. आजच्या स्पर्धेत वैयक्तिक शर्यतीतील पहिले विजेतेपद जिंकून मनुका शाळेच्या खात्यात पाच गुण जमा झाले. त्याने स्पर्धेला कलाटणी दिली. इतर मुलींचाही आत्मविश्वास वाढला. दोन वाजेपर्यंत थाळीफेक, गोळाफेक, लांब उडी यात त्यांच्या संघाला काही गुण मिळाले होते, एकूण गुणांकात ते दहाव्या क्रमांकावर होते.

आता वेळ होती रिले अर्थात साखळी 'चार बाय चार' धावण्याच्या शर्यतीची. शर्यत सुरू झाली, तेव्हा प्रत्येक जण आपापल्या कुवतीप्रमाणे वेगाने धावत होत्या. तिच्या हातात बटाण घेण्यासाठी नियमात बसेल असे ती दहा मीटर मागे गेली. अँकरकडे बटाण आली तेव्हा त्यांचा संघ, शर्यतीत सातव्या क्रमांकावर होता. जोरात पळून साडेतीनशे मीटरमध्ये तिने चार जणींना मागे टाकले. शेवटच्या ३० मीटरमध्ये एकदम उसळी घेऊन दुसऱ्या

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

नंबरवर शर्यत जिंकली व त्यांच्या संघाला आठ गुण मिळवून दिले. आता त्यांचा संघ गुणांच्या तक्त्यात सहावा आला. सर्वच बाराही संघ अतिशय चुरशीने स्पर्धेत भाग घेत होते. स्पर्धेतील प्रत्येक शर्यत संपली, की गुणांच्या तक्त्यात संघांची क्रमवारी बदलत होती.

८०० मीटर धावण्याच्या शर्यतीत संघाला दोघींनी चार गुण मिळवून दिले होते. त्यानंतर मात्र बराच वेळ गुण मिळाले नाहीत. पंधराशे मीटर शर्यतीनंतर आता 'चार बाय आठ' साखळी स्पर्धा होणार होती. मनुकाचे टोपण नाव इंडियनस. ह्या वर्षी त्यानी बऱ्याच वेळा ही शर्यत जिंकली होती. परंतु आजचे मुरलेले प्रतिस्पर्धी वेगवान होते. याही शर्यतीत त्यांची तारांकित हुकमी एक्का अँकर म्हणून धावणार होती. तिच्या हातात जेव्हा शेवटच्या साखळीत धावण्यासाठी बटाण आली तेव्हा त्यांचा संघ पाचव्या स्थानावर होता. नेहमीप्रमाणे हळूहळू एका एका संघाला मागे टाकत तिने संघाला विजेतेपद मिळवून दहा गुण जमा झाल्यामुळे त्यांचा संघ आता गुणांच्या तक्त्यात तिसऱ्या क्रमांकावर आला. सगळे जण अचंबित झाले होते. कोणीच तशी अपेक्षा केली नव्हती. जिल्हा पातळीचे विजेतेपद आता मनुका इंडियन्सच्या आवाक्यात आले आहे ही बातमी मनुका विद्यालयाच्या तीन गावात वाऱ्यासारखी पसरली. थोड्याच वेळात प्रेक्षकांची गर्दी वाढू लागली.

३००० मीटर धावण्याची शर्यत संपेपर्यंत मुली विश्रांती घेत होत्या. सगळेजण आता 'जर आणि तरच्या संख्या विश्लेषणाच्या' गोष्टी करू लागले होते. वाढलेल्या चुरशीमुळे उत्कंठा शिगेला पोहोचली होती. 'आत्तापर्यंत झालेल्या साखळी शर्यतीप्रमाणे शेवटची मेडली शर्यतदेखील नक्कीच अटीतटीची होईल', असे सर्वजण बोलत होते. पहिल्या तीनमधील जो संघ शेवटची शर्यत

जिंकेल त्या संघाला विभागीय स्पर्धेचे विजेतेपद मिळणार होते. स्पर्धेतील शेवटची मेडली रिले – मिश्रण (१००, १००, २०० आणि ४०० मीटर) साखळी स्पर्धा होणार होती. मिश्रण साखळीशर्यत सगळ्यांची आवडती स्पर्धा असते. ट्रक स्पर्धेतील तो एक परमोच्च बिंदू असतो. मेडली रिले शर्यत पाहण्यात एक वेगळीच मजा येते.

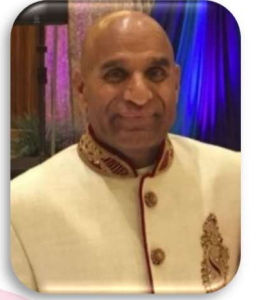
आपल्या मनुका संघाला प्रोत्साहन देण्यासाठी बरेच प्रेक्षक जमले होते. क्रीडांगणातील दोन्ही बाजूंची बाकडे प्रेक्षकांनी पूर्ण भरून गेली होती. अनेक जण धावपट्टीच्या रिंगणाभोवती कुंपणाजवळ उभे राहिले होते. नेहमीप्रमाणे याही शर्यतीत अँकर तीच होती. ही शर्यत त्यांना खूप कठीण वाटत होती. इतर संघात, १००, २०० आणि ४०० मीटर स्पर्धेचे विजेते होते. या दडपणामुळे ती खूपच चिंताग्रस्त वाटत होती. स्पर्धा सुरू होण्याआधी तिच्या बाबांनी तिला त्यांच्या इतिहासातील प्रसिद्ध युद्धाचा प्रसंग सांगितला. "शेकडो प्रेक्षक संघासाठी सकारात्मक ऊर्जेने तुम्हाला प्रोत्साहित करतील, तू बटाणची राणी आहेस हे ध्यानात ठेव." बाबांची आत्मविश्वासाची थाप पाठीवर घेऊन ती धावपट्टीकडे गेली.

सर्वजण अंतिम शर्यतीची आतुरतेने वाट पाहत होते. सर्व संघातील स्पर्धक आपापल्या धावपट्टीवर तयार होते. "रेडी गेट सेट वन टू..." आणि बंदुकीच्या आवाजाने शर्यत सुरू झाली. मनुकाच्या पहिल्या तिघींही मुली वैयक्तिकपणे कमी वेळात धावूनही, पहिल्या शृंखलेत मनुका चौथ्या, दुसऱ्या शृंखलेत पाचव्या, तिसऱ्या शृंखलेत सातव्या स्थानावर होता. मनात शंकेची पाल चुकचुकली. चौथ्या टप्प्याच्या चारशेदहा मिटर धावण्यासाठी तिच्या हातात बटाण येताच बाकावरील व कुंपणाभोवती जमलेले मनुकाचे प्रेक्षक "गो इंडियन्स गो,

गो शलिनी गो”, “गो इंडियन्स गो, गो शलिनी गो”, असे मोठ्यांदा गर्जत टाळ्या वाजवून तिला प्रोत्साहन देत होते. काहीजण प्रार्थना मुद्रेत गुडघ्यावर टेकले होते. संपूर्ण मैदान आवाजाने दण-दणून गेले होते. ती टप्प्याटप्प्याने एका एका संघाला मागे टाकू लागली होती. शेवटच्या ५० मीटरमध्ये “जिंकू किंवा मरू” ही भूमिका घेऊन वारा प्यायल्याप्रमाणे ती धावत होती. आपल्या मागे व पुढे किती धावपटू आहेत याचा ती विचार करतच नव्हती. शेवटची रेषा ओलांडणे एवढेच तिचे लक्ष्य होते. शेवटच्या दहा मीटरमध्ये तिघींना पार करून एका ढांगेच्या फरकाने शर्यत जिंकली. ती बटाणची राणीच नाहीतर महाराणी आहे हे सिद्ध केले होते.

शाळेच्या इतिहासात ट्रॅक आणि फिल्डमध्ये पहिले विभागीय विजेतेपण एक हाती मिळवून दिले होते. दोन-चार नव्हे तर शाळेतील २८ मुलींना राज्य पातळीवर होणाऱ्या स्पर्धेसाठी पात्रता मिळवून दिली होती. मनुकाचे सगळे प्रेक्षक धावपटूच्या रिंगणात जमा होऊन विजयाच्या घोषणा देत होते.

पहिल्या तीन संघांना पारितोषिकाचे चषक दिल्यानंतर मनुका हायस्कूलच्या खेळ संचालकांनी आपल्या भाषणात म्हटले, “आज एका इंडियन खेळाडूने २८ मनुका इंडियन्स खेळाडूंना राज्यपातळीवर नेण्याचा इतिहास रचला आहे. मनुका हायस्कूलच्या इतिहासातील हा सुवर्णाक्षरांनी लिहिलेला दिवस आहे.” दुसऱ्या दिवसाच्या ‘जोलीयाट हेरॉल्ड’ वर्तमानपत्राने फोटोसहित ठळक मथळ्यात ही बातमी छापली.

माधव ना. गोगावले
बटाणची राणी दुसरी तिसरी कोणी नसून ती शालिनी
माधव गोगावले आहे.

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

संतांचा वारसा

“माझा मन्हाटाचि बोलू कौतुके,
परि अमृतातेंही पैजासी जिंके,
ऐसी अक्षरे रसिके,
मेळवीन!”

अशी प्रतिज्ञा करून ती खरी करून दाखवणारे संत ज्ञानेश्वर व त्यांच्यासारखेच मराठी साहित्यात भर घालणारे व आपल्या कृतीतून समाजाला प्रबोधन करणारे संत नामदेव, एकनाथ, तुकाराम, रामदास, सावता माळी, गोरा कुंभार, जनाबाई, मुक्ताबाई, आधुनिक संत गाडगेबाबा, बाबा आमटे या मायभूमीच्या प्रांगणात होऊन गेले आहेत. ज्यांच्यामुळे ही भूमीदेखील पावन झाली आहे. या सर्व संत भक्तांनी महाराष्ट्रभूमी भूवैकुंठ बनवली. महाराष्ट्रात ठायी ठायी पसरलेल्या या भागवतांनी भक्तिप्रेमाने ओथंबलेल्या साहित्याने सारी भूमी भिजवून टाकली. त्यांच्या प्रयत्नांनी सर्वदूर विडुल भक्तीचे पीक तरारून वाढलं.

सातशे वर्षांपूर्वी महाराष्ट्रात कर्मकांडानी समाज मनावर पगडा बसवलेला होता. “शास्त्रात रुढीर्बलियसी” या न्यायाने शास्त्रातील मूळ नीतीचा आत्मा जाऊन धर्माच्या नावाखाली थोतांड माजवले होते. अशा वेळी जात-पात, धर्मभेद यांच्या पलीकडे जाऊन सर्व जनांना सुलभ असा मार्ग या संतांनी आपल्या साहित्यातून सांगितला. वैदिक कर्मकांड एका बाजूला आणि क्षुद्र दैवतांची उपासना दुसऱ्या बाजूला यात समाजमन हेलकावत असताना, धर्माला ग्लानी आलेली असताना या थोर विभूतींनी सद्विचार, सदाचार आणि मुक्तकंठाने भगवंताच्या नामाचा उच्चार, ‘आधी केले मग सांगितले’ अशा रीतीने स्वतः आचरून महाराष्ट्राला आध्यात्मिक लोकशाहीची वाट दाखविली.

संत वाङ्मयाचा फार मोठा प्रभाव असलेल्या या महाराष्ट्राला उदात्त, भव्य -दिव्य अशी परंपरा लाभली आहे हे महाराष्ट्राचे भाग्यच आहे. संत साहित्याने अध्यात्माचा, मानवतेचा जीवनमूल्यांचा विचार आणि आचार यांच्या शुचितेचा, सर्वाभूती भगवद्भावाचा समतेचा विशुद्ध प्रेमाचा, महाराष्ट्राबरोबरच विश्वधर्माचाही संदेश दिलाआहे. मराठी मन या प्रकाशात उजळून निघाले आहे, सुसंस्कारित झाले आहे. संत प्रतिभेचे नवनवोन्मेष त्यातून प्रकट झाले आहेत. त्यांनी केवळ महाराष्ट्राला व भारतालाच नव्हे तर संपूर्ण विश्वालाच दीपवून टाकले आहे.

तेराव्या शतकात एकाच भागवत धर्माच्या झेंड्याखाली अठरापगड जातीतील लोक एका ठिकाणी आले होते. त्यातून त्या काळात निर्माण झालेल्या एकात्मतेची भावना आपल्याला दिसून येते. संत ज्ञानेश्वरांनी संस्कृतमधील भगवद्गीतेचे सर्वसामान्यांकरिता प्राकृतात भाषांतर केले आणि सर्व समाजासाठी पसायदान मागितले. त्यांना त्रास देणाऱ्या समाजावर न रागावता “दुरितांचे तिमिर जावो !विश्व स्वधर्म सूर्य पाहो” तसेच “जे खळांची व्यंकटी सांडो !तया सत्कर्मी रती वाढो” अशी मागणी त्यांनी ईश्वराकडे केली आहे. संत ज्ञानदेवांचे समकालीन संत नामदेव होते. त्या काळी समाजात असलेले भेदाभेद, उच्चनीचता या विषयीचे भेदक वर्णन नामदेवांइतके आपल्या साहित्यात क्वचितच कुणी केले असेल. पण नामदेव या विपरीततेबद्दल आक्रोश करत बसले नाहीत त्यांनी सर्वांपुढे एक ध्येयवाद ठेवला. “नाचू कीर्तनाचे रंगी! ज्ञानदीप लावू जगी!” आपल्या ग्रंथसंपदेतून त्यांनी

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

समाजाशी जवळीक साधली आणि आपल्या साहित्यातून भागवत धर्माचा प्रसार थेट पंजाबपर्यंत केला.

संतांच्या मांदियाळीतील संत सावता माळी यांनी दैनंदिन जीवनातील नित्याच्या व्यवसायामधून आध्यात्मिक तत्वज्ञान सहज सुलभ केले. सुंदर शब्दकळेच्या माध्यमातून आपल्या अभंगांमधून उलगडून दाखवले, “कांदा मुळा भाजी! अवघी विठाई माझी! लसूण मिरची कोथिंबिरी! अवघा झाला माझा हरी!” त्यामुळे सावता माळी सर्वसामान्यांना आपल्यातलेच एक वाटतात. संत चोखोबा हे दलित वर्गातील होते. त्यांनी आपल्या वेदना अनेक अभंगांमधून व्यक्त केल्या आहेत. परमेश्वराला साकार रूपातून निराकार रूपात राहण्यासाठी सगुणातून निर्गुणात जावे लागते ही स्थिती स्वतः निराकार झाल्याशिवाय येत नसते, असे गुरोबाकाका आपल्या अभंगांमधून सांगतात., निर्गुणाचे भेटी आलो सगुणासंगे तव झालो प्रसंगी गुणातीत!, राम कृष्ण हरी 'हा भागवत धर्माचा मंत्र आहे हे आजही प्रत्येक महाराष्ट्रीय माणूस मान्य करील ,हे आपल्या साध्या, सोप्या पण प्रासादिक साहित्य रचनेतून संत भानुदास यांनी दाखवून दिले आहे.

तत्कालीन समाजात रूढ असलेल्या बहुरुढ अशा विषयांना भारूडातून स्थान देऊन त्याद्वारे परोपरीची रूपके मांडून नाथांनी लोक समुदायाशी जवळीक साधली आहे. नाथांच्या विपुल वाङ्मयरचनेतील आध्यात्मिक उद्बोधन आणि प्रबोधन घडवून समाजाला खडबडून जागे करण्याचे काम केले आहे. समाजाच्या कळवळ्यापोटी त्यांनी घेतलेले समाजाचे दर्शन त्यांच्या साहित्यातून उत्कटपणे दिसून येते. भागवत धर्माच्या मंदिरावर कळस चढवणाऱ्या संत तुकोबांनी आपल्या अभंगांद्वारे सदाचार, सद्दिचाराचे महत्त्व सांगितले. कलियुगात नामसंकीर्तन हा भगवंत प्राप्तीचा एकमेव उपाय आहे हे त्यांनी समाज मनावर आपल्या साहित्यातून ठसविले आहे.

संत मुक्ताईने आपल्या ताटीच्या अभंगातून, “जग झालीया वन्ही, संत सुखे व्हावे पाणी” असे सांगून संतांनी कसे असावे हे पटवून देण्याचा प्रयत्न केला आहे संत बहिणाबाईंनी भावपूर्ण व भक्तिरसाने ओथंबलेले पाचशेच्या वर अभंग लिहून संत साहित्यात मोलाची भर घातली आहे परमेश्वराशी एकरूप कसे व्हावे हे संत जनाबाईने आपल्या आचरणातून आणि “दळिता कांडिता तुज गाईन अनंता” सारख्या अभंगांमधून दाखवून दिले आहे त्यानंतरच्या कालखंडात समर्थ रामदास स्वामी सर्वसावधानतेचा संदेश घेऊन आले. अत्यंत आणीबाणीच्या काळात देखील त्यांनी आपल्या संजीवक वाणीने व लेखणीने मनाच्या श्लोकांच्या द्वारे लोकांना जागृत केले.

आधुनिक संत तुकडोजी महाराज संत गाडगेबाबा यांनी आपल्या आचरणातून समाज परिवर्तन करण्याचा प्रयत्न केला. स्वच्छतेचे व आरोग्याचे धडे सर्वसामान्य जनतेला दिले. बाबा आमटे यांनी कुष्ठरोग्यांची सेवा करून समाजाला लोकसेवेचा धडा दाखवून दिला. तर गोंदवलेकर महाराजांनी नामस्मरणाचे महत्त्व पटवून दिले. या सर्व संतांचे वैशिष्ट्य हे आहे, की त्यांनी प्रपंच सांभाळून या सर्व गोष्टी केल्या.

'आधी केले मग सांगितले' अशा पद्धतीने त्यांनी समाजाचे प्रबोधन केले. समाजाकडून परतफेडीची कसलीही अपेक्षा केली नाही हे त्यांचे खरे वैशिष्ट्य आहे. त्यांच्या साहित्यातून आणि कृतीतून समता, एकता, बंधुता, आव्हान स्वीकारणे, परिस्थितीवर मात करणे, बहुजन समाजाविषयी प्रेम, नम्रता, निगर्वीपणा, दुःखातही सुख मानण्याची प्रवृत्ती, भक्तिमार्ग, नामस्मरणाचे महत्त्व, अद्वैत भाव, भूतदया, अहिंसा, करुणा अशा अनेक सद्गुणांचे प्रत्यंतर येते. प्रपंचविषयक, सामान्य व्यवहारविषयक, नीती बोधविषयक, आत्मबळ निर्माण करण्याची शक्ती, समाज प्रबोधन या विषयीचे मार्गदर्शनही

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

आपल्याला संत साहित्यातून मिळते. आजच्या युगातही आपणा सर्वांसाठी ते प्रेरक व उपयुक्त आहे. आपण भाग्यवान आहोत, की आपल्याला हा संतांचा वारसा मिळाला आहे .त्याचे केवळ जतन करून चालणार नाही तर आपल्याला ते पुढच्या पिढीपर्यंत नेण्याचे काम करावयाचे आहे शेवटी एवढेच म्हणावेसे वाटते, “संतांनी दिला आम्हा वारसा! आम्ही पुढे नेऊ जसाचे तसा!”

अर्चना अरुण भार्गवे

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो
साहित्य कट्टा सहर्ष सादर करत आहे

कवी आणि गीतकार डॉ. संदीप अवचट यांच्याशी मुक्त संवाद आणि त्यांच्या कवितांवर चर्चा करणार आहेत, सुप्रसिद्ध अनुवादिका आणि समीक्षक **सौ. अश्विनी कंठी तापीकर** (कॅलिफोर्निया) आणि **रश्मी चाफेकर**

दिनांक: २ ऑगस्ट, २०२२
वेळ: रात्री ८ वा
स्थळ: झूम, यूट्यूब लाईव्ह

डॉ. संदीप अवचट
सौ. अश्विनी कंठी तापीकर

<https://www.youtube.com/maharashtramandalchicago>

आयोजक: रश्मी चाफेकर, सजाला महाजन, श्री चाफेकर, अश्विनी कुटे, मिलिंद साळी, प्रसाद अयणीकर, उल्का नगरकर

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो २०२२
॥ इतिहास मेच ॥
प्रस्तुत करत आहे

विषय: **माझी मुंबई**
व्याख्याते: श्री. झुंकार गडकरी
वेळ: शुक्रवार, १९ ऑगस्ट २०२२, रात्री: ८:०० - ९:३० (शिकागो स्थानिक प्रमाणवेळ)

'माझी मुंबई'
Frankie Gallant
Managing Consultant and Coach
JASON CONSULTING

(Join us live via MMC zoom or YouTube at MMC It has Manch)
आयोजक: चेतन रेगे, माधव गोंगवाल, शैलका रेगे, अनुताया केळकर, प्रसाद अयणीकर, उल्का नगरकर

Maharashtra Mandal Chicago 2022

GARDENING PICTURES
HAPPY 4TH CELEBRATION
DRAWING
CURU POURNIMA
BIRTHDAYS / ANNIVERSARIES
ASHADHI EKADASHI VARI

PARAMPARA JULY THEME

DATE :- FRIDAY, 29TH JULY
TIME :- 6.00PM

SUMMER PARTY WITH FRIENDS PICTURES

Have a Spectacular Summer Weekend

महाराष्ट्र मंडळ, शिकागो
"चाय टाउन अंगत-पंगत"
सादर करीत आहे...

Summer Inspired Dishes

शनिवार दि. ३०
जुलै, २०२२
संध्याकाळी ६ वाजता
MMC YouTube

<https://youtube.com/c/MaharashtraMandalChicago>

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

शब्दकोडे – उत्तर

१ न	ग	२ र	पा	३ ल		४ म	न	५ क	व	६ डा
भो		वा		७ ग	वा	र		लं		व
८ मं	जू	ळ		ब		ग	10	९ क	मा	ल
ड				१० ग	११ र	ळ				ले
१२ ल	१३ व	चि	१४ क		म	15	१५ मा	न	१६ ले	ला
	ज		१७ प	हि	ल	वा	न		ख	
१८ म	न	ग	ट		खु	20	१९ व	र	क	२० स
हा				२१ त	णा	२२ व				फा
२३ प्र	वा	२४ ह		प		का	26	२५ जा	व	ई
या		व		२६ शी	त	ल		ग		दा
२७ स	र्ज	न	शी	ल		२८ त	क्रा	र	खो	र

निखळलेले तारे

गेल्या काही महिन्यात आपल्याला सोडून गेलेल्या दिग्गजांना महाराष्ट्र मंडळ शिकागोतर्फे भावपूर्ण श्रद्धांजली!

Queen Elizabeth II
Queen of England

प्रदीप पटवर्धन
अभिनेता

कृष्णकुमार कुन्नथ (KK)
गायक

पं. शिवकुमार शर्मा
संतूर वादक

भूपिंदर सिंग
गायक, संगीतकार

स्वामी स्वरूपानंद सरस्वती
भारतीय धर्मगुरु

राजू श्रीवास्तव
विनोदी कलाकार

प्रेमा किरण
अभिनेत्री

वत्सला देशमुख
अभिनेत्री

शंकरराव हुपरीकर
नाटककार, लेखक, दिग्दर्शक

डॉ. दिलीप थत्ते
लेखक

Shinzo Abe
Former PM of Japan

महाराष्ट्र मंडळ शिकागो

PICCONY & PATANKAR, P.C.
ATTORNEYS AT LAW

— WITH OUR BEST COMPLIMENTS FROM PICCONY & PATANKAR, P.C. —

AREAS OF PRACTICE

Estate Planning

Taxation

Real Estate Buy and Sale

Family Law

Business Formation

Personal Injury

Traffic Law

Piccony & Patankar, P.C.
1700 North Farnsworth Avenue, Suite 28, Aurora, IL 60505
Phone: 630-820-8877
www.picconypatankar.com

SAVE BIG\$\$\$

Great Rates & No Closing cost Options
Wide variety of mortgage products with great service and support

1
Compare wholesale mortgage rates from multiple banks and lenders

2
No monthly M.I. Mortgage options upto 95% loan to value

3
Get more loan options. We work with multiple banks and lenders.

Ashok Lakshmanan
Mortgage Broker
NMLS#238977

FREE Consultation
Knowledgeable and Responsive

Professional Mortgage Solutions, Inc. 630.205.8676
(An Illinois Residential Mortgage Licensee) NMLS#237990

1776 Legacy Circle, Ste#107 • Naperville, IL 60563 • Off: 630.717.3600 • Fax: 630.717.3601